

Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız!

Bir işgalin ardından... Her şeye rağmen gülebilmek! S/07

Çünkü hala hayatın düşlere borcu var! S/13

Üzerinden TC'nin geçtiği Kürt illerinin sesini "uzaklara" taşıyoruz... S/16

Haftalık-91

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

13-19 Temmuz 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

#HürşitKültürNerede

DBP Şirnex yöneticisi Hürşit Kültür'den 27 Mayıs gününden beri haber alınamıyor. 23. Jandarma Sınır Tümen Komutanlığı'nda tutulduğu görgü tanıklarınca söylenen Kültür'in gözaltında olduğu kabul edilmiyor. Gözaltında kaybetmeleriyle meşhur olan TC'ye karşı ısrarla Hürşit Kültür nerede olduğunu soruyoruz!

Eger hûn nebin yek,

hûn ê herin yek bi yek!

TC devletinin yaklaşık bir yıldır T. Kürdistanı'nda devreye soktuğu savaş, Kürt halkına dayatılan katliam, zorunlu göç ve yaşam alanlarının bir bir yok edilmesi ile sürüyor. Yasakların kalktığı kentlerde, imar planları yapılıyor; acil kamulaştırma ile beraber TOKİ harekete geçiriliyor. Böylece devlet hem T. Kürdistanı'nda rant/kâr

alanından gelecek milyonları hesap ediyor hem de ezilen ulusun tarihsel mirasının ortadan kaldırılmasını amaçlıyor.

Devletin bu saldırı planına karşı dayanışmayı yükselterek bir olmaksızın bize düşen. Zira biliyoruz ki; Eger hûn nebin yek, hûn ê herin yek bi yek! Bir olmazsak, bir bir gideriz!

Emek

“Cennetten köşeler” aslında “ucuz emek cennetleri”!

S/04

“CHP’li belediye demokratlık postuna bürünmüş”

S/05

Doğayı talan ederek sonuç alacağını sanan devlet aklı!

S/06

Partizan Yeni Sayısı Çıktı!

Gündem

Dış politikada çark eden TC ve devrim için mükemmelleşen koşullar

S/03

Anı-Anlatı

Gülüşi göğü delen komutana: Yurdal yoldaş'a-2-

S/11

Sentez

Politik çizginin pratikleşmesi kadrolara bağlıdır!

S/08

TC'nin dış politikada yalnızlığa serenadı

S/09

Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız!

TC devletinin yaklaşık bir yıldır T. Kürdistanı'nda devreye soktuğu savaş, Kürt halkına dayatılan katliam, zorunlu göç ve yaşam alanlarının bir bir yok edilmesi ile sürüyor.

7 Haziran genel seçiminin hemen ardından ezilen her kesime yönelik başlatılan yeni savaş konsepti ile toplumsal muhalefeti yok etmeye çalışanlar, Kürt halkına yönelik uygulamalarıyla faşizmin ne demek olduğunu her pratikleriyle bir kez daha gösteriyorlar.

Bodrum katlarında yakılan bedenler, cenazelerine aylarca ulaşamayan aileler, çıplak beden teşhirleri, yakıp yıkılan evler, duvarlarına cinsiyetçi-ırkçı yazılar yazılan kentler...

Tüm bu saldırılara karşı direnişi kuşanan Kürt halkı aylarca verdikleri direnişle, kimliğine, diline, kentine ve en önemlisi de yaşamına sahip çıktı. 10 binlerce kişiden oluşan kolluk kuvvetleriyle en ağır silahlarıyla saldırılara karşı aylarca direniş sergiledi.

Şimdi ise yasakların kalktığı kentlerde, imar planları yapılıyor; acil kamulaştırma ile beraber TOKİ harekete geçiriliyor. Böylece devlet hem T. Kürdistanı'nda rant/kâr alanından gelecek milyonları hesap ediyor hem de ezilen ulusun tarihsel mirasının da ortadan kaldırılmasını amaçlıyor. Yıkılan kentlerde ve bir bütün T. Kürdistanı'nda, demografik yapıyı değiştirmek isteyen devlet, yeni kentler inşa etmeye çalışıyor ve böylece asimilasyon politikaları bir kez daha devreye giriyor.

TC'nin bölgedeki savaşı farklı biçimlere bürünerek ama aynı amaca hizmet ederek

devam ederken Özgür Gelecek gazetesi olarak bölgeden gerçekleri yazmayı sürdürüreceğiz.

Objektifimizi abluka, yasak ve katliam döneminde, özyönetim direnişlerine çevirdik. Yaşananları anlamaya, öğrenmeye ve aktarmaya çalıştık. Şimdi ise objektifimizi yakılan, yıkılan kentlerde Kürt halkının yeniden ayağa doğrulma, yaşamı yeniden kurma ve inşa etme mücadelesine çeviriyoruz.

Ana akım medyasıyla gerçekleri çarpıtanlara, halkın gerçeklere ulaşmasını engelleyenlere karşı tüm yaz süreci boyunca T. Kürdistanı'nda olarak, Kürt halkının kentlerini yeniden inşasına gerçekleri yazarak bir tuğla da biz koyacağız!

Cizîr'de bodrum katında katledilen Aza-

diya Welat gazetesi Yazı İşleri Müdürü **Rohat Aktaş**'ın canı pahasına halka gerçekleri aktaran pratiğinden öğrenerek yeniden inşayı fotoğraflayacağız, yazacağız!

Tüm okurlarımızı, yakılan, yıkılan mahalle ve ilçelerde halkın enkaz ve yıkıntılar arasından yeniden ayağa doğrulmaya çalışan direnişine ortak olmaya, dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz!

Yıkılan evlerin tuğlalarının ezilenler cephesinden örüldüğü, ölümsüzlüğe uğurlananların kavgasının ardıllarınca yükseltildiği T. Kürdistanı'nda **"Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız!"** diyoruz.

Gerçekleri yazmaya devam edeceğiz, çünkü gerçekler devrimcidir!

Özgür Gelecek gazetesi

ÖGC basına yönelik baskılarla ilgili rapor hazırladı

H. Merkezi: Geçtiğimiz yıl uygulamaya konan imha politikalarına paralel bir şekilde devrimci, sosyalist ve yurtsever basın hedef tahtasına konuldu.

Sokağa çıkma yasakları, operasyon ve çatışma süreci derken basına da yönelen AKP hükümeti, yalnızca 2016 yılının ilk 6 ayında 5'i Türkiye'de, 5'i Suriye'de olmak üzere toplam 10 gazeteci öldürdü. Bu süreçte, Türkiye'de 102 gazeteci gözaltına alınırken, bunlardan 25'i tutuklandı. Gözaltına alınan gazetecilerden 5'i işkence gördü, 6 gazeteci fiziksel şiddete maruz kaldı. 12 gazeteci ise tehdit edildi. 19 gazeteci haber takibi sırasında keyfi bir şekilde engellendi. 19 gazeteci saldırıya uğradı. 6 basın kuruluşu polislerce basıldı. 190 gazeteci ve basın organı hakkında soruşturma açılırken, 60 gazeteciye ve basın kuruluşuna dava açıldı. 26 gazeteci ve basın kuruluşuna ceza verildi. 17 gazeteci işten çıkartıldı. Gazeteler hakkında şimdiye kadar "terörle mücadele"den 49, "hakaret"ten 27 soruşturma açıldı.

Özgür Gündem gazetesi için düzenlenen nöbetçi yayın yönetmeni kampanyası çerçevesinde ise 47 "nöbetçi genel yayın yönetmenine" soruşturma açıldı. Bu soruşturmalardan 16 tanesi hakkında dava açıldı. Özgür Gazeteciler Cemiyeti'nin hazırladığı bu verilerin yanında dönemin Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın geçen yıl Basın Özgürlüğü Günü vesilesiyle 24 Temmuz tarihli açıklamasından bir gün sonra

DİHA muhabiri Oruç tutuklandı

H. Merkezi: Batman kent merkezinde haber takibi sırasında yanındaki iki kişi ile birlikte gözaltına alınan DİHA muhabiri **Şerife Oruç** tutuklandı.

Şerife Oruç ve yanında bulunan Emrullah Oruç ve Muzaffer Tunç haber takibine giderken içinde buldukları araç Kıbrıs Caddesi'nde durdurularak gözaltına alındı-

90'ı aşkın haber sitesinin yayınına "erişim engeli" getirildi. Bu tarihten sonra basına uygulanan sansür, baskı ve yıldırma politikaları gün geçtikçe dozunu artırdı.

Sansür ve baskının en şiddetli halinin uygulandığı Dicle Haber Ajansı'nın (DİHA) internet sitesi, Temmuz 2015'ten bu yana TİB tarafından 41 kez erişime kapatıldı. DİHA'dan **Çağdaş Kaplan**'ın hazırladığı rapora göre; 5 Ocak 2016 tarihinden bu yana da "Örgüt üyesi olmak" ve "Örgüt propagandası yapmak" iddialarıyla 13 DİHA muhabiri tutuklandı.

lar. Şerife Oruç ile araçta bulunan Emrullah Oruç ve Muzaffer Tunç savcılık ifadelerinden sonra, "örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi.

Mahkeme heyeti, Oruç'u ve yanında bulunan iki kişiyi, "Örgüt üyeliği" iddiasıyla tutukladı. Oruç ve beraberindeki iki kişi Batman M Tipi Hapishane'ye gönderildi. Öte yandan Oruç'un Batman Emniyet Müdürlüğü'nde çıplak arama işkencesine maruz kaldığı belirtildi.

Dış politikada çark eden TC ve devrim için mükemmelleşen koşullar

Önce İsrail, sonra Rusya... TC devletinin dış politikadaki keskin tavırlarında çark edişi, "Normalleşme Hamlesi" çerçevesinde kendini ortaya koymaya devam ediyor. 2009 yılında Davos'taki "One Minute" çıkışı ve 2010'da Mavi Marmara olayı ile birlikte İsrail ile gerilen ilişkileri düzeltme derdine düşen TC ve onun nezdinde AKP'nin bu çark edişinin, Ortadoğu üzerindeki planlarında beklediğini elde edememesi ile ilişkili olduğunu söyleyebiliriz. Arap Baharı ve bununla birlikte Suriye'deki gelişmelerde, bölgedeki hakimiyetini sağlayamayan TC, söylemde de olsa "komşularla sıfır sorun" iddiasından giderek uzaklaşması ve dış politikada da yalnızlaşmaya başlaması ile birlikte keskin bir dönüş yapmak zorunda kaldı.

Bu keskin dönüş ile birlikte söylemler de birbirini ile çatışmaya başladı. Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, Mavi Marmara'ya dair 16 Temmuz 2016'da İstanbul'da Dostluk Derneği'nin iftarında "İzni biz verdik" açıklamalarını bugün "Siz kalkıp da Türkiye'den böyle bir insani yardımı götürmek için günün başbakanına mı sordunuz?" ifadelere dönüştürdü. Benzer şekilde 24 Kasım 2015'te Türkiye sınırını 17 saniyelik ihlal ettiği gerekçesiyle Rus jetini düşürülmesinin ardından "Aynı ihlal bugün yapılırsa Türkiye yine bu karşılığı vermek durumundadır" diyerek net ifadeler kullanan Erdoğan, geçtiğimiz günlerde Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'den özür diledi.

Tüm bu keskin dönüşler, Suriye'deki gelişmelerle doğrudan bağlantılıdır. Rojava Devrimi ile birlikte, yeni ve istemediği bir komşu ile yüzyüze kalan TC, DAİŞ ile işbirliği içerisinde bölgedeki savaş politikalarını sürdürürken açıktır ki beklemediği boyutta bir direnişle karşılaştı. Verdiği tüm desteğe karşı DAİŞ tarafından işgal edilen bölgelerin bir bir temizlenmesi, T. Kürdistanı'ndaki gelişmelerin de bu direnişle paralel bir şekilde ilerlemesi TC devletini çıkmaza itti-itmeye devam ediyor.

Eger hûn nebin yek, hûn ê herin yek bi yek!

Bu çıkmazla beraber DAİŞ ile işbirliğiyle bölgeye saldırıların birebir parçası olan TC, Kürtleri kendi içerisinde bölmeye de çalışıyor. KDP ile kurduğu ortaklık ile Kürt Ulusal Hareketi'ni tasfiye etmeye çalışan devlet, Kürt halkının kanalize olduğu alanı değiştirerek gücü bölmeyi amaçlamaktadır. KDP-TC/Parastin-MİT ortaklığında, Kuştepe'de geçtiğimiz haftalarda bir eğitim alanı kurulurken burada Parastin ve MİT ortaklığında kurulan kontr-gerilla eğitim merkezinde özel harp elemanları yetiştiriliyor. MİT ele-

manları tarafından verilen eğitimlerde yoğunluklu olarak PKK hedeflenecek. İKBY (Irak Kürt Bölgesel Yönetimi)'nin Rojava Devrimi'nden duyduğu rahatsızlık ve TC'nin Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik tasfiye politikaları her ikisini ortaklığa iterken Kürt ulusunun bu ortaklığa karşı oldukça deneyimli olduğu ve boşa çıkaracağı açıktır. "Eger hûn nebin yek, hûn ê herin yek bi yek (Eğer bir olmazsanız, bir bir giderseniz)" atasözüne sahip olan bir ulusun tarihsel deneyimleri kuşkusuz bu politikaya karşı gidilecek olan yolu açıkça göstermektedir.

Suriyeli mültecilere "vatandaşlık" müjdesi!

TC'nin DAİŞ ile birlikte dahil olduğu Suriye'deki savaştan kaynaklı başka ülkelere göç etmek zorunda kalanlar ise TC'nin ikiyüzlü politikaları ile karşılaşmaya devam ediyorlar. Suriyeli mültecilerin büyük bir kısmı "daha iyi yaşam şartları" için değil, yaşayabilmek için Türkiye'ye göç ederlerken burada da ucuz iş gücü olarak kullanılıyorlar, kadınlara yönelik cinsel şiddet sistematik olarak karşılıklarını çıkarıyor ve ırkçı politikalarla yüz yüze kalıyorlar.

TC'nin kapitalist-emperyalist ülkelerle yaptığı "rüşvet antlaşmaları" ile kapılarını araladığı mültecilere ilişkin R. T. Erdoğan Kılış'teki iftar programında "müjde" verdi. Erdoğan, "Kardeşlerimizin içinde inaniyorum ki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmak isteyenler var, konuyla ilgili olarak İçişleri Bakanlığımızın attığı adımlar var. Elllerinden geleni bakanlığımız oluşturduğu bir ofisle takip etmek suretiyle bu kardeşlerimize vatandaşlık imkanını vereceğiz" diyerek Suriyeli mültecilere vatandaşlık verileceğini açıklarken bu açıklamalar çoğu çevre tarafından ırkçı yaklaşımlarla karşılandı. -Ki bunun en somut hali Sözcü gazetesinin 7 Temmuz 2016 tarihinde attığı "Suriyelileri vatandaş olarak istemiyoruz" manşeti oldu.- TC/AKP'nin "vatandaşlık" adı altında ucuz iş gücünü garantileme planı ise çok geçmeden AKP Grup Başkanvekili Bülent Turan'ın "Üretecek varsa gelsin Türkiye'ye hizmet etsin. Türkiye'ye katma değer katacak varsa gelsin, baş tacımızdır" sözleri ile kendini ortaya koydu.

Ülke ekonomisini Suriyeli mülteciler üzerinden iki-üç katına çıkan kira ücretlerine karşılık aynı oranda inen maaşlarla kurtarmaya(!) çalışan AKP'nin bir diğer amacı da işçi ve emekçileri karşı karşıya getirmek.

Siyasette olduğu gibi ekonomide de RTE/AKP'nin istediği tablo mevcut değil. 2008 ekonomik krizi devam ederken TC ekonomisi siyasi kriz nedeniyle uluslararası

kredi kuruluşlarından uyarı alıyor. Başkanlık, T. Kürdistanı'nda savaş, basına sansür, mülteci sorunu, Rusya ile uçak krizi, Suriye iç savaşı, yazar-akademisyon-sanatçılara baskı ve tutuklama gibi öne çıkan gündemler arasında ekonomi alanından da sesler yükselmeye başladı. Bu, siyasi krizin ekonomiye de fazlasıyla yansıdığı bir göstergesidir. AKP hükümeti ise kayyum atamaktan başını kaldırıp ekonomiye dönük "politika" açıkladı. Bu politikanın özeti yabancı sermayenin ülkeye çekilmesi, komprador sermayenin daha fazla birikim sağlamasıdır. Belirlenen "politika" ile doğa talan edilecek, işçi sınıfı daha fazla sömürülecek. Ekonomi de egemen sınıfların bundan başka "politika"ları yoktur, olamaz da.

"Turkuaz Kart" adı verilen uygulama yabancı sermayedarlara ve yabancı işçilere seçme-seçilme ve askerlik hakları dışında, vatandaşlığa varana dek bir dizi kolaylık sağlıyor. Düzenlemenin esasını, RTE/AKP'nin başkanlık hayaliyle tırmandırdığı savaşın, kapitalist sermaye açısından azami kârı riske sokmasıdır. RTE/TC'ye kapılarını açtıran yabancı sermayenin ülkeden çıkış seyrinin oluşmasıdır. Bu anlamıyla Turkuaz Kart hem emperyalist tekellerin çıkışını önlemeyi hem de yeni yatırımcıların ülkeye girişini sağlamayı hedeflemektedir. Kâr oranına yönelen bu cazip teklife rağmen devam eden siyasi krizin, belirsiz-güvensiz bir ortam yaratması nedeniyle ölü doğan bir politikadır.

Diğer yandan T. Kürdistanı'nda demografik yapıyı değiştirmek için mültecileri bir araç olarak kullanacağı aşikar olan AKP'nin, bu politikalarını boşa çıkarmak, ırkçı yaklaşımlardan uzaklaşarak ezilenlerin ortak mücadeleye hattını örmekle mümkündür.

"Gök kubbenin altında kaos var, koşullar mükemmel"

TC devletinin gerek iç gerekse de dış politikadaki bu kaos hali, Mao Zedung'un "Gök kubbenin altında kaos var, koşullar mükemmel" sözünü akıllara getirmektedir. Devrim için koşulların bu kadar "mükemmel" olduğu günlerde, halkın çelişkilerini doğru okuyarak uygun politikalar üretmek, bu politikaların halka buluşmasını sağlamak gök kubbenin altındaki kaosun doğru yere evrilmesini sağlayacaktır.

Bu yüzdendir ki T. Kürdistanı'nda ayları bulan direnişin ardından devletin yakıp yıktığı yerleri yeniden inşa için bölgede olmak önemlidir. TC için, iç ve dış politikasında bu kadar belirleyici noktada duran Kürt sorununa temas etmek, bugün devrimciler için kaçınılmaz olandır.

DDSB'den direnişteki işçilere ziyaret

İstanbul: Avcılar Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü'ne bağlı temizlik işçileri, Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube'ye üye oldukları için işten atılmışlardı. İşten atılan işçilerin direnişlerinin 68. gününde **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik(DDSB)** işçileri ziyaret etti.

Yapılan ziyarette işçilerle sohbet eden DDSB'lilere işçiler; belediye tarafından sosyal medyadan direnişi ve işçilere karşı karalamalar yapılmaya çalışıldığını ve buna müsaade etmediklerini, örgütlü mücadelelerinin önüne hiçbir şey geçemeyeceğini, talepleri karşılanana kadar mücadeleye

devam edeceklerini belirttiler. Direnişin sınıf mücadelesine bakış açılarını geliştirdiğine, her geçen gün yeni şeyler öğrendiklerine değindiler.

Direniş çadırında 2 ayı aşkın süredir kolektif bir biçimde çalışmalarını düzenlediklerini belirten işçilerle gerçekleşen uzun sohbetin ardından DDSB'liler işçilere mücadelenin sadece destekçisi olmadıklarını bizzat yürütücüsü olduklarını belirterek yanlarından ayrıldılar.

**“Cennetten köşeler”
aslında
“ucuz emek
cennetleri”!**

TC'nin yaklaşık bir yıldır, ezilen her kesime yönelik açmış olduğu savaşın bir hedefi de işçi ve emekçiler. Dış ve iç politikadaki saldırgan politikalarını, işçi ve emekçiler üzerinde işten çıkarmalar, güvencesiz çalışma koşulları ve iş cinayetleri ile yansıtan devletin bu politikalarından yaz aylarında en çok etkilenenler ise **turizm işçileri** oluyor.

200 bin turizm işçisi işsiz!

Yarattığı krizin faturasını işçilere kesen TC, bu yıl Antalya'da 200 bin turizm işçisini işsiz bıraktı. Türkiye'de her yıl otel, plaj, kafe, eğlence yerleri ve benzeri alanlarda çalışan 2 milyon 500 bin turizm işçisinin 600 bine yakınının çalıştığı Antalya'da otellerin yüzde 30'u bu yıl hiç açılmadı. Ekonomide, turizmden doğru başat rollerden birine sahip olan Rusya ile ilişkilerini yaz aylarının gelmesi ile düzelden TC, ne olursa olsun savaşın faturasını işçi ve emekçilere keserken turizm işçilerine yönelik emek sömürüsü yeni bir mevzu değil.

Yaz ayları boyunca “cennetten bir köşe” olarak adlandırılan, çeşitli kampanyalarla turist çekilmeye çalışılan tatil beldelerindeki turizm işçilerinin çalışma şartları, emek sömürüsünün en somut hali. Günde 12-14 saat çalıştırılan, ücretli hafta tatili yapamayan, sigorta ve emeklilik hakları gasp edilen,

mesai ücreti alamayan turizm işçileri, “cennetten köşeler”in aslında “ucuz emek cenneti” olduğunu gösteriyor.

Stajyer personeller ile genç işçilere yönelen ve sigortasız işçi çalıştırmak için özellikle bu yöntemi kullanan patronlar kârlarına kâr katıyorlar. % 10 stajyer personel çalıştırma hakkının olduğu turizm sektöründe, mesele tam tersinden işliyor; % 10 sigortalı işçi çalıştırılırken stajyer personele ağırlık veriliyor. Mültecilere yönelik hak gaspları, elbette ki bu sektörde de es geçilmiyor! Binlerce mülteci, sigortasız olarak çalıştırılırken çalışma koşulları da bir o kadar ağırlaştırılıyor.

ILO sözleşmesi 25 yıldır imzalanmıyor!

Turizm çalışanlarının çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirilmesini öngören ILO sözleşmesi ise 25 yıldır Türkiye tarafından imzalanmıyor.

Yaz ayları boyunca “cennetten bir köşe” olarak adlandırılan tatil beldelerindeki turizm işçilerinin çalışma şartları, emek sömürüsünün en somut hali.

Patronların ceplerini, işçilerin alinteriyle dolduranlar kendi düzenlerinin bozulmalarını istemezlerken yaşadığımız süreç de bu tablodan farklı ilerlemiyor. Krizin faturasını işçiden kesen ve patronların kârına kâr katmasına öncelik verenler, İŞKUR'un “İşbaşı Eğitimi Programı” kapsamında işçilerden tahsil ettikleri işsizlik fonunu patrona aktarıyorlar. Bunun yanı sıra İŞKUR ile birlikte otelin kendi alması gereken sezonluk işçilerin alınmasına engel olunurken daha önce askıya alınmış ve işbaşı yapacak olan yılların deneyimli işçi, patron tarafından İŞKUR üzerinden gelmesi söylenerek “stajyer personel” konumuna düşürülüyor.

Haziran ayında en az 200 işçi hayatını kaybetti

H. Merkezi: İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) hazırladığı raporda, Haziran ayında en az 200 işçinin, yılın ilk altı ayında smd en az 912 işçinin yaşamını yitirdiğini açıkladı.

Raporda, Ocak ayında en az 115, Şubat ayında en az 143, Mart ayında en az 160, Nisan ayında en az 171, Mayıs ayında en az 123, Haziran ayında ise en az 200 işçinin iş cinayetlerinde katledildiği belirtildi.

Raporda, Haziran ayında yaşamını yitiren 200 emekçinin 172'si işçi, memur statüsünde çalışan ücretlilerden, 22'si çiftçilerden/küçük toprak sahiplerinden ve 6'sı esnaflardan olmak üzere 28'i kendi nam ve hesabına çalışanlardan oluştuğu belirtildi.

Memur sendikalaşma oranları açıklandı

H. Merkezi: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanan “4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ile Konfederasyonları Üye Sayılarına İlişkin 2016 Temmuz İstatistikleri Hakkında Tebliğ” Resmi Gazete'de yayımlandı.

Yayımlanan istatistiklere göre 2 milyon 452 bin 249 kamu emekçisinden 1 milyon 756 bin 934'ü sendika üyesi. 2015 istatistiklerine göre üye sayısını yükselten AKP'nin yandaş sendikası Memur-Sen'in 836 bin olan üye sayısı 2016 verilerine göre 956.032'ye yükseldi. Sürekli hedef halinde olan KESK'in üye sayısı ise 2015 verilerinde 236 binken 2016 verilerinde 221.069 olarak açıklandı.

“CHP’li belediye demokratlık postuna bürünmüş”

İstanbul: Avcılar Belediyesi’nde Belediye-İş 2 No’lu şubeye üye olduktan sonra işten atılan kırka yakın temizlik işçisinin direnişi yetmişli günlerinde. Bugünlere kadar **Belediye Başkanı Handan Toprak** ve “**Han troller**” tarafından aslı astarı olmayan birçok yalan ve saldırıyla karşı karşıya kalan işçiler, her şeye rağmen ısrarla taleplerini haykırmaya devam ediyor. Hemen her gün CHP’li Avcılar Belediyesi tarafından PKK’li, AKP’li ve HDP’li olarak itham edilmelerinin ikiyezülülük olduğunu belirten direnişteki işçilerden **Onur Becermen**, “*Kendisine sosyal demokrat diyen belediye yönetimi sosyal demokratlık postuna bürünmüş halde*” dedi.

“Postu çıkardıklarında tam bir faşizm çıkıyor karşımıza”

Becermen, “*Taşeronun sözcülüğünü yapmak başka bir şey yapmıyorlar. CHP, AKP’nin yürürlüğe koyduğu kiralık işçiliğe karşı olduğu propagandası yaparken, her ne hikmetse ilk önce kendileri uyguluyor. Sadece geçen ay işe aldıkları 190 işçiyi işten attılar*” dedi ve CHP’nin işçi düşmanı yüzünü şu şekilde ortaya koydu: “*Hani CHP emekçiden yanaydı? Kendisine sözde sosyal demokrat diyen belediye yönetimi sosyal demokratlık postuna bürünmüş halde. Postu çıkardıklarında tam bir faşizm çıkıyor karşımıza.*”

“Sosyal medyada ‘Ak troller’ vardı; şimdi de ‘Han troller’ var”

CHP’li Avcılar Belediyesi’nin kendilerine karşı uygulamalarını faşizm olarak tanımlayan Becermen, sosyal medya hesaplarından yaptıkları paylaşımların da hazmedilmediğini belirtti. Belediye yönetimi görsün diye kendilerine olmadık hakaretlerin edildiği sosyal medyada kendinden olmayana “*PKK gerillaları, alkolikler, AKP’liler, HDP’liler*” olarak etiketlemeye çalıştıklarını söyledi.

“*Sosyal medyada ‘Ak troller’ vardı. Şimdi de ‘Han troller’ var. Yani Handan Toprak’ın*

trolleri” diyerek sosyal medyada kendilerine yönelik saldırıların Belediye Başkanı Handan Toprak’a yamanmak için çirkeflenler olduklarını söyleyen Becermen, “*Bu trollerden bir tanesi Gürsel Karasansar, Avcılar Değişim Gazetesi’nde çalışıyor. Biz Atatürk Havaalanı’nda gerçekleşen patlamayı kınamak için deprem anıtının önünden ‘Hükümet istifa’ pankartıyla bir açıklama yaptık. Lakin bu trol bizi CHP ilçe Başkanı Erhan Boza’nın maşası olarak yansıtmıştı. CHP ilçe örgütü bizi maşa olarak kullanıyormuş. Nereye gönderirlerse oraya gidiyormuşuz. Yani CHP’liler kendi pislik içerisindeki durumlarına bizleri de alet etmek için ellerinden geleni yapıyor*” dedi.

Çamur at izi kalsın

Direnişteki işçilere yönelik saldırılar sadece sosyal medya üzerinden yapılmıyor; destek veren çevre esnafı da hedef tahtasına konuyor. Direniş çadırının hemen yanında bulunan lokantada işçilere çıkan tabldota dahi tahammül edemeyen Avcılar Belediye Başkanı Handan Toprak’ın, o lokantadan hiçbir belediye çalışanının yemek yememesi için talimat verdiğini aktaran Becermen, “*Direnişimizin 47. gününde ATM’leri kurdular. ATM’yi kurmadan önce yerin uygunluğunu kontrol*

Onur Becermen

eden işçilere ‘Ne yapıyorsunuz?’ dediğimizde ‘başımıza bela aldık. Avcılar Belediyesi’ne 8 yer göstermemize rağmen bize burayı gösterdiler ve bu daracık alana 4 ATM’yi sığdırmamızı istediler. Nasıl yapacağımızı da bilmiyoruz’ diyerek onlar da bu duruma tepki göstermişlerdi” dedi.

Tabii Avcılar Belediyesi’nin direniş çadırının görünürlüğünü kapatmak için yaptığı bu saldırının somut birçok saldırılarından biri oldu. Belediye Başkanı Handan Toprak’ın yalanlarla dolu basına verdiği bildirimlerden tutalım da Ramazan ayı boyunca kurulan çadırlara asılan pankartlarda direnişteki işçileri ve sendikalarını karalayarak dövizlerle kendince sosyal demokrat görüntüsünün altındaki gerçek yüzünü açıkça gösterdi.

İşçilere “git icraya başvuru” cevabı

H. Merkezi: Koç Holding’e bağlı Divan Turizm çalışanları DİSK’e bağlı Gıda-İş Sendikası’na üye olmuşlar, bunun üzerine holding yönetimi sendikalaşmaya önderlik eden üç kişiyi işten çıkartmıştı. İş arkadaşlarının yanında olan diğer sendika üyelerini de işten çıkartan holding, 55 işçinin haklarını gasp etti. Haklarını arayan işçiler açtıkları işe iade mahkemesini kazandılar ve karar Yargıtay tarafından da onandı. Buna rağmen Koç Holding’e bağlı Divan Turizm, işçileri işe almadığı gibi kazanılmış sendikal hakları olan

tazminatları da ödemiyor. Tazminatlarını isteyen işçiler ise “git icraya başvuru” cevabıyla karşılaşılıyor.

Patronlara karşı birleşerek mücadele eden işçileri sindirme amaçlı yapılan işten çıkartmalara tepki gösteren sendika açıklamasında, “*Koç Holding’e bağlı Divan Turizm İşletmeleri AŞ açıkça yasa da biziz, mahkeme de biziz demeye getirmektedir. Koç Holding’e bağlı Divan Turizm İşletmeleri AŞ, işçilerin tazminatlarını derhal ödemelidir ve daha fazla mağduriyet yaratmamalıdır. Aksi halde başta Taksim Divan Oteli önü olmak üzere, yeniden eylemlere başlayacağımızı duyururuz*” diyerek holdingi uyardı.

Nestle işçileri grevlerini sona erdirdi

H. Merkezi: Bursa’nın Karacabey İlçesi’ndeki Nestle Fabrikası’nda 21 Haziran günü başlayan grev, sendika ile Nestle arasında anlaşma sağlanması üzerine sona erdi. 915 işçinin çalıştığı fabrikada bayramdan sonra üretim yeniden başlayacak.

Yılbaşından bu yana devam eden toplu iş sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine başlayan grevde, sendika ile fabrika yetkilileri arasında 30 Haziran günü yapılan görüşme sonunda anlaşma sağlandı.

Doğayı talan ederek sonuç alacağını sanan devlet akıllı!

Operasyonların amacını “PKK'nin finans kaynağı olan uyuşturucu tarlalarını imha etme” olarak açıklayan AKP hükümeti, bu bahaneyle doğayı yok etme ve bölgeyi insansızlaştırmayı hedefliyor.

TC devletinin T. Kürdistanı'nda yürüttüğü savaş ve katliam politikası, Licê, Hazro ve Kulp'ta orman yangınları, operasyon ve katliamlarla sürüyor. Amed'e bağlı Licê, Hazro ve Kulp ilçelerinde 21 Haziran günü başlatılan top atışlarıyla ormanlık alanlar yakıldı. Devletin katliamcı politikalarına karşı geçmişten bugüne direnişin kalesi konumunda olan Licê için bu katliam ve doğa tahribatı politikaları adeta süreklilik halini aldı.

Devletin Licê alerjisi

Devletin 90'lı yıllarda katliam ve göçertme ile sonuçlandığı Licê alerjisi, AKP hükümeti ile kaldığı yerden devam ediyor. 1993 yılında Jandarma Bölge Komutanı Binbaşı Bahtiyar Aydın'ın öldürülmesi (saldırının JITEM tarafından yapıldığı daha sonra ortaya çıktı) sonrası ilçe ablukaya alınmış ve dönemin Başbakanı Tansu Çiller'in “taş üstünde taş bırakılmayacak” emrinden sonra Licê, TC tarafından harabeye çevrilmişti. Bu saldırıların yanısıra birçok insanın faili meçhul cinayetlere kurban gittiği ya da kaybedildiği ilçede katledilen onlarca kişiye ait kemiklere,

yıllar sonra ortaya çıkarılabilen toplu mezarlarda rastlandı.

Ceylan Önkol hala hafızalarda...

Saldırıların hedefi haline gelen Licê'de yaşananlar bunlarla sınırlı değil. 2009 yılında koyun otlatırken, karakoldan atılan havan topu ile paramparça olan Ceylan Önkol hala hafızalarda. Annesi parçalarını eteğinde toplamıştı Ceylan'ın. Olayla ilgili açılan soruşturmada “takipsizlik” kararı verilmişti.

Yine AKP'nin izlediği savaş politikalarının bir adımı olarak kalekollar inşa etmeye başladığı 2013 yılı baharında, protestoların yükseldiği ilk merkez Licê oldu. Kalekol inşalarının önüne geçmek için Amed-Çewlîg-Mûş karayoluna hendekler kazan ilçe sakinlerine yönelik polis ve asker saldırısı,

Medeni Yıldırım, Ramazan Baran ve Hacı Baki Akdemir'in de aralarında bulunduğu birçok kişi katledilmişti. Öldürülmelerine ilişkin açılan davanın akıbeti de diğerlerinden farklı olmadı.

Uyuşturucu bahane

Operasyonların amacını “PKK'nin finans kaynağı olan uyuşturucu tarlalarını imha etme” olarak açıklayan AKP hükümeti, bu bahaneyle doğayı yok etme ve bölgeyi insansızlaştırmayı hedefliyor. AKP'nin son zamanlarda T. Kürdistanı'nda yoğunlaştırdığı savaş politikaları bütün vahşetiyle devam ederken, yaşananların ana akım medya tarafından çarpıtılarak (uyuşturucu operasyonu gibi) Türkiye kamuoyuna yansıtılmasıyla, kitlelere yönelik algı operasyonları yapıyor.

HBDH'den halk savaşçıları anısına eylem

H. Merkezi: Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Ortak Komutanlığı, Dersim-Elazığ yolunda, yol kontrolü yapan jandarma özel harekât timleri ile 2 Kobra ve 1 Kirpi tipi zırhlı aracın geçişi sırasında sabotaj eylemi gerçekleştirildi-

ğini açıkladı.

HBDH Ortak Komutanlık tarafından yapılan açıklamada, “*Bu eylemin ayrıntılı bilgileri netleştirildiğinde kamuoyu ile paylaşılacaktır. Bu eylem Karadeniz'de şehit düşen yoldaşlar ile bahar aylarında şehit düşen TKPML-TİKKO'lu yoldaşların anısına ve Lice'de başlatılan operasyona misilleme amaçlı yapılmıştır*” denildi.

Aziz Güler Özgürlük Gücü'nden Hayrat Vakfı'na bomba!

H. Merkezi: Aziz Güler Özgürlük Gücü Milis Örgütü, 4 Temmuz sabah saatlerinde İstanbul Küçükçekmece'de bulunan Hayrat Vakfı Genel Merkezi ve dergi bürosuna silah ve EYP ile saldırı düzenledi. Aziz Güler Özgürlük Gücü Milis Örgütü adına yapılan açıklamada Hayrat Vakfı'nın IŞİD'e lojistik destek sağladığı belirtilerek şunlar ifade edildi:

“*AKP faşist terör örgütünün beslemesi IŞİD'e lojistik ve cephanesteği sağlayan, ilim yuvası kılıfıyla katliamcı çeteleri eğiten*

Hayrat Vakfı, Suruç'ta, Ankara'da halkın içinde bomba patlatanların, havalimanında insanları kurşunlayanların ve bombalayanların azmettiricileridirler. Halkı katledenleri eğitenler, destekleyenler ve yardım edenler kendilerine daha iyi kamufaj bulsunlar yahut açık açık tabelalarını değiştirsinler.

(...) *Erdoğan ve AKP'si gibi halkın gözünün içine baka baka, alay edencesine katliamları 'kınayanlar' çeteleri suç mahalline eliyle koyanlar bunlardır. AKP diliyle konuşmaya devam edin. IŞİD'in AKP, sizin de IŞİD olduğunuzu uzun lafla değil, eylemle anlattık.*”

Minbic'de çetelere ağır darbe

H. Merkezi: Minbic Askeri Meclisi savaşçıları tarafından Hezawne mahallesinde 32 çete üyesi öldürülürken mahallenin yüzde 85'i savaşçıların kontrolüne girdi.

Temizlik operasyonları, kentin güney ve güneybatısından uzanan Hezawne Mahallesi'nde sürüyor. Şiddetli çatışmaların yaşandığı mahallede Minbic Askeri Meclisi savaşçıları kentin orta yerine ilerleyişini devam ettirerek mahallenin yüzde 85'ini kontrolü altına aldı.

Minbic Askeri Meclisi savaşçıları kentin kuzey cephesinde de Sebi Behrat Kavşağı'na doğru ilerliyor. Çete araçlarının da imha edildiği bölgede, bir miktar silah ve cephanenin de Minbicli savaşçıların eline geçtiği öğrenildi.

Kentin batı yakasındaki operasyon ise Şerîa Sokağı çevresinde sürüyor. Çetelerin evlere döşediği mayınlar Minbic Askeri Meclisi bomba uzman ekibi tarafından etkisiz hale getiriliyor. Bu kapsamda, şimdye kadar çetelerin mahallede döşediği 126 mayın etkisiz hale getirildi.

H. Merkezi: T. Kürdistanı'nda yıkılıp yıkılan kentleri yeniden inşa çalışmaları için Yeni Demokrat

Kadın (YDK) da yaz sürecinde bölgede olacağını duyurdu.

TC'nin T. Kürdistanı'nda savaş politikaları katliam, zorunlu göç ettirme ve asimilasyon saldırıları ile sürüyor. Sokağa çıkma yasakları ile birlikte Kürt halkını katleden, evlerini yakıp yıkan devlet, şimdi de bölgenin demografik yapısını değiştirmek adına rantsal projeleri ile devrede. Bu projelere karşı Yeni

YDK: "Gever'e, dayanışmayı inşa etmeye!"

Demokrat Kadın, Barış İçin Kadın Girişimi tarafından sürdürülen dayanışma çalışmalarında yaz sürecinde yer alacak.

YDK konuya ilişkin şu şekilde açıklama yaptı:

"7 Haziran 2015 seçimleri öncesi ve özellikle de seçimlerin ardından eşitlikten, adaletten, haktan, hukuktan, demokrasi-den bahseden herkese dönük düşmanlık özyönetim direnişlerinin yaşandığı ilçelere dönük yıkım, katliam ve talan olarak kendisini gösterdi. Bir yandan sokağımıza düşen bombalar yaşamlarımızı sarsıp, alt üst ederken bir taraftan şehirlerimiz, ilçelerimiz, köylerimiz, ormanlarımız yakılıp yı-

kıldı; insanlar, hayvanlar ve her türden orman canlıları katledildi.

Katil de belliydi, talancı ve rantçı olan da...

Buna karşı direnişi kuşananlar da... Dayanışma ile yola çıkanlar da...

İlçeleri, sokakları dümdüz ederek, halkın onlarca yıllık emeği olan evlerini, dükkânları talan edip yağmalayarak yola çıkanlara karşı bizler dayanışma için yola çıkıyor, yeneden inşa çalışmalarına katılıyoruz.

Kadınları başta Gever olmak üzere T. Kürdistanı'nda Barış İçin Kadın Girişimi tarafından sürdürülen dayanışma çalışmalarında yer almaya ve dayanışmayı inşaaya emek vermeye çağırıyoruz."

Bir işgalin ardından...

Her şeye rağmen gülebilmek!

Gever'de mahalleleri, sokakları adım adım gezerken şehirdeki işgal havasını, ama buna rağmen halkın hayatını normalleştirme çabalarını görmek mümkün. Ama tüm bu çabalara rağmen artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı da açık. Hem devlet hem de halk nezdinde...

Eski Kışla'da ilerlerken bir moloz yığınının üzerinde duran iki kadınla karşılaşılıyor. Kısa bir selamlaşmanın ardından kadına evinin ne durumda olduğunu sorduk. "Evim burası" dedi kadın, üzerinde durduğu moloz yığınının göstererek... "Sebepsiz yere yıktılar evimi. Burada çatışma bile olmadı ama evimi yıktılar. Daha ne anlatayım?! Allah bunu yanlarına bırakmasın!"

Yolumuza devam ederken girdiğimiz kimi sokaklar adeta hayalet şehre dönüşmüştü. Bize "eşlik eden" bir akrep tipi araç ile buradan Güngör Mahallesi'ne geçtik. Burada ilk karşılaştığımız kadın, bir kan davasından kaçıp geldiği Gever'den bir de devlet zulmü yüzünden kaçmak zorunda kalmıştı. Onun evine gitmek için beklerken yanında dünya güzeli iki çocukla bir kadın yanımıza geldi. Elinde koca bir poşet vardı. "Molozların arasından çocuklarım için ekmek çıkarıyorum. Sonra da bunları götürüp Cumhuriyet Mahallesi'nde satıyorum. Ma-

ne yapayım! 5 çocuğum var, onlar için her işi yaparım. Her şeyi satarım. Namus hariç" di-yordu. "Allah bunu yanlarında bırakmasın" diyen kadın çocuklarıyla birlikte, poşetini sürükleyerek yanımızdan ayrıldı.

Yıkım görüntüle-

rine alışmak istemiyorduk. Ama öyle harabeye çevrilmiş, moloz haline dönüşmüş binalar gördük ki bir süre sonra, kendimizi, kurşun izleri ile delik deşik edilmiş, cam ve çerçeveleri parçalanmış, evinin içi talan edilmiş evleri "buna pek bir şey olmamış" gibi cümleler sarf ederken yakalamaya başladık. Çok acil üç-beş parça eşyasını alıp, kimi ona bile fırsat bulamayıp evine kilit vuran ilçe halkının geride bıraktığı evler, çatışma olmasa dahi keyfi bir şekilde kullanılmış, harabeye çevrilmiş, kurşunlanmıştı.

Bölgeyi adım adım dolaşırken, yanımızdaki DİHA muhabirlerinin uyarısı ile muhabir bozuntusu Nazlı Çelik'in sırf "haber

yapmak" için patlattığı evin önünde olduğumuzu fark ediyoruz. Buranın biraz ilerisinde halılarını, kıyafetlerini yıkayan bir kadın ve çocukları ile karşılaşılıyor. Biraz sonra

komşu evlerden de kadınlar geliyor ve sohbet ediyoruz. Ancak bu "sohbet" Kürtçe bilmemenin ağırlığı altında eziliyor ve ister istemez daha kısıtlı kalıyor. Genç bir kadın liseyi bitirdiğini ve savaştan kaynaklı sınavı giremediğini anlatıyor. "Bomba, kurşun, çatışma sesleri arasında ders çalışabilir mi insan? Psikolojim bozulmuştu o dönem. Ama seneye gireceğim mutlaka."

Kadınlar dayanışma için beyaz eşyaların gelip gelmediğini soruyor ve çamaşır yıkamaktan şişmiş, kızarmış ve yara olmuş ellerini gösteriyorlar. "Eşlerimiz eskiden ütüsüz kıyafet giymezdi ama şimdi mecburen giyiyorlar" diyor bir kadın. O sıra çamaşır yıkayan kadının oturduğu yer ıslak olduğu için eteğinin ıslandığını fark eden komşusu bu duruma gülmeye başlayınca herkes buna eşlik ediyor. "Gülüyorsunuz acınacak halimize" diye bu kez gülüşler hayıflanmaya bırakıyor yerini. Ama müdahale yine kadınların kendisinden geliyor: "Yıksınlar, biz yine yaparız. Ne olmuş!" Şehri yeniden inşa etme çalışmalarına, dayanışma amaçlı ve de çok sınırlı günde katılanlar olarak evlerinden başlayarak zaten yeniden inşaaya girişmiş bu kadınlara bir kez daha hayran oluyor ve onlarla vedalaşarak yine yıkıntılar arasından dönüyoruz. (Gever'den bir YDK'lı)

Politik çizginin pratikleşmesi kadrolara bağlıdır!

Yaklaşık üç yıl kadar süren ve “çözüm süreci” olarak adlandırılan dönemin, Rojava’da Kürt ulusal hareketinin kazanımlarının geldiği boyut ve T. Kürdistanı’nda varılan örgütlenme düzeyi nedeniyle sonlandırılmasının üzerinden bir yıl geçti. Bu bir yılda savaş, çok şiddetli ve kanlı şekilde yaşandı. Savaşın boyutlanmasına paralel şekilde, politik konjonktürün de etkisiyle son on yıl içinde kabul edilen bazı demokratik hak kırıntıları birer birer geri çekilmeye başlandı. Son olarak da AKP’nin “askeri vesayeti kaldırıyoruz” diyerek iptal ettiği EMASYA, bu kez askere tanıyan daha geniş yetkilerle birlikte AKP-CHP-MHP’nin oylarıyla kabul edildi.

Devletin topyekûn savaşı karşısında topyekûn direnişin zorunlu olduğu açıktır. Bu süreç içinde savaşın merkezini T. Kürdistanı olması nedeniyle Kürt halkıyla ve hareketiyle birlikte mücadeleyi büyütme gerektiğini vurguladık. Bunu netlikle ifade ettik. Bir yıllık süreç içinde bu düzlemde birçok eylemde yer alındı, çeşitli kampanyalar vb. düzenlendi. Fakat toplamda bakıldığında devrimci hareketin ve özde de bizlerin sürece yeterli bir yanıt olabildiğimizi söylememiz güç.

Bu yazı tespit edilen bu yetersizliğin bir yanına; yani kadroların ve militanların nitelik ve eğitimine dair olacak. Bütün süreçlerin içerisinden yaşanan yetersizliklerin bütünsel ve birbiriyle bağlantılı şekilde değerlendirilip önlemler alınması gereklidir. Bu tarz değerlendirmeler olmadan eksikliklerin tamamlanmayacağı ve devrim yürüyüşünün aksayacağı aşikardır.

Kadroların nitelik ve eğitimi

“Doğru politik çizgi saptandıktan sonra politik çizginin geleceği, onun uygulanması ya da

başarısızlığa uğraması da dahil her şey örgüt çalışmalarına da bağlıdır.” (Stalin)

Sanırsanız ki örgüt çalışmalarıyla politik çizgi arasındaki bağı bu kadar yalın ve net olarak ortaya koyan ifade sayısı azdır. İstenildiği kadar doğru bir çizgi saptansın, kararlar alınsın, bu kararlar ilan edilsin vs. vs. eğer bu kararları yaşama geçirecek örgütsel çalışmalar yoksa (veya yetersizse) işler kendiliğindenciliğe bırakılmışsa bu politik çizginin yaşama geçirilebilme şansı yoktur.

Örgütsel çalışmalarda temel unsurlar kadro ve militanlardır. Militanlar kadro olma hedefiyle hareket eden, kolektifin örgütlenme çemberinin en geniş halkasından yer alan güçlerdir. Bu yanı sıra örgütsel çalışmalarda kadro ve militanların nitelikleri, eğitimleri önemli bir yer tutmaktadır.

Kadroların temel nitelikleri konusunda Dimitrov’dan faydalanarak şu vurguları yapabiliriz;

☆ Kadrolar, kendilerini emekçilerin devrimci mücadelesine adanmış olmalıdır. Yaşamlarına, mücadelenin ihtiyaçlarına göre yön vermelidirler. Partiye bağlılık ve kolektife göre şekillenme esas olmalıdır. Bu özellikler, kolektifin kararlarını sahiplenme ve yaşama geçirebilme iradesini göstermede somutlanır. Kolektife bağlılık, mücadelenin çeşitli alanlarındaki duruşla sınanır. Kolektif disiplininin zorunluluğunu kavrama ve gereklerini yerine getirmeyle tamamlanır.

☆ Kadrolar kitlelerle yakın ilişki içinde olmalıdır. “Öncü” olduklarını ve bu “öncü” misyonunun kitleler tarafından kabulü için liderlik yeteneklerini geliştirmek zorunda olduklarını bilmelidirler. Öncülük, somut koşullara hakim olmayı, kitleleri politik hedefler doğrultusunda harekete geçirebilmeyi yani yönünü ustaca bulabilmeyi gerektirir. Kendisine “öncü”, “lider” vb. sıfatları takıp da kendiliğindenciliği aşamayanların bu niteliklere sahip olmadıkları açıktır.

Kitlelerle yakın ilişki; kendiliğindenciliğe boyun eğmek, feodal ilişkiler geliştirmek değil; politik perspektif sunabilmek ve buna bağlı olarak kitlelerin güvenini kazanmak demektir.

☆ Kadrolar, örgütlenme için gerekli koşulları ve araçları yaratabilmeli yani kararlarına dair sorumluluk alabilmelidir. “Memur tarzı” dediğimiz, yani sadece kendisine söyleneni yapan tarzdan kurtulmalı, sürecin gereklerini, bulunduğu her ortamda tek başına bile olsa yapabilmelidir. Bir kadro faaliyetinde yenilgiler olsa bile başarısızlıklar yaşasa bile bu durum yığınlığa yol açmamalıdır. Bunun nedenlerini araştırmalı, eksiklerini ta-

mamlayıp, yanlışlarını gidermelidir. Elde ettiği deneyimle yoluna daha güçlü devam edebilmelidir. Faaliyette en büyük sıkıntılardan birinin **süreklilik** olduğu unutulmamalıdır. Başarısızlıkla mücadeleyi öğrenmemek, önemsememek, ders deneyim çıkarmamak ve işi sonuna kadar götürebilme kararlılığını taşımamak sürekliliğin sağlanamamasının nedenleridir. Kadrolar, pratik içine girip sorumluluk aldıkları ölçüde gelişebileceklerini bilmelidirler.

☆ Kadrolar, sıkı bir disipline ve sağlam bir iradeye sahip olmak için kendilerini eğitmelidir. Devrimci çalışmada **irade ve disiplin** olmazsa olmazdır. Ve birbiri ile bağlantılıdır. En çok karşılaşılan durumlardan biri alınan kararların yaşama geçirilmesinde gösterilen iradesizliktir. Oysa ki tüm çalışmalarda ana halka budur.

Kadrolara dair sayılan bu özelliklere sahip olmanın örgütsel çalışmada temel bir önem taşıdığına hiç kuşku yoktur. Bununla birlikte tüm militanların örgütlenmiş oldukları ilk andan itibaren bu niteliklere sahip olmak için emek harcamaları gereklidir.

Burada hem militanların kadrolaşması hem de kadrolar için eğitim meselesi devreye girmektedir. Eğitim asla bitmeyecek bir süreçtir ve çok çeşitli şekillerde verilebileceği unutulmamalıdır. Gerekirse her kadronun, her militanın durumu ayrı ayrı incelenerek eğitim için yol haritası çıkarılmalıdır. Fakat ilk önce vurgulamamız gereken eğitimin asla **pratikten koparılması** gerektiğidir. Yani “önce şu çalışmaları yapıp, şu kitapları oku! Sonra faaliyete gireceksin” yaklaşımı yanlıştır. Pratik çalışmanın, en iyi okullardan biri -ama sadece biri- olduğu unutulmamalıdır. Bu çalışmanın daha verimli hale gelmesini sağlayacak olan ise **teorik çalışmadır**.

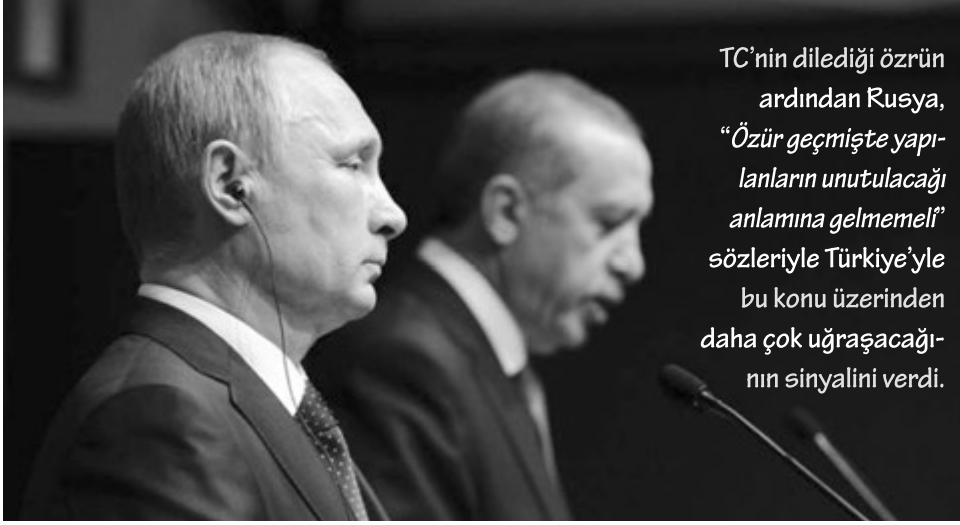
Teorik çalışma en başta ülkemizdeki devrimci mücadelenin tarihini kapsamalıdır. Daha özde ise kolektifimizin tarihini içermelidir. Buna paralel şekilde Marksizm’in temel ilkelerinin öğrenilmesini sağlayacak felsefi-ekonomik-politik-kültürel bir eğitim sürecine girilmelidir. Ülkedeki çelişkilere, mücadele tarihine, kitlelerin durumuna hakim olduğu ölçüde temel ilkelere yönelik alınan eğitim kafalarında somutlanacaktır. Ayrıca karşılaşılan sorunların çözümüne odaklı teorik ve politik çalışmalar da süreklilik kazanmalıdır.

Eğitim çalışmalarını ikincil görme, küçümseme veya “yoğunluk”, “yorgunluk” vb. nedenlerle erteleme, ara verme tutumuna asla girilmemelidir. Süreçlere yanıt olmama, politik perspektifleri kavrayamama, buna dair örgütsel mekanizmaları yaratamamaya ilgilidir. Bu eksikliğimize yönelmek ve örgütsel çalışmalarımızı yerine getirmek günün acil görevlerindedir.

İstenildiği kadar doğru bir çizgi saptansın, kararlar alınsın... eğer bu kararları yaşama geçirecek örgütsel çalışmalar yoksa işler kendiliğindenciliğe bırakılmışsa bu politik çizginin yaşama geçirilebilme şansı yoktur.

TC'nin dış politikada yalnızlığa serenadı

TC'nin dilediği özrün ardından Rusya, "Özür geçmişte yapılanların unutulacağı anlamına gelmemeli" sözleriyle Türkiye'yle bu konu üzerinden daha çok uğraşacağına sinyalini verdi.

Türkiye, stratejik derinlik diyerek propaganda ettiği dış politika ekseninde gerçekleştirdiği provokasyonlar ile gündemden neredeyse hiç düşmedi. Öte yandan "One minute" çıkışı ile özellikle İslam toplumları üzerinde siyasal otoritesini pekiştiren Erdoğan'ın, Müslüman Kardeşler ile olan organik bağı Arap Baharı ile ortaya çıktı. Hasan El Benna'nın ardından kendini Müslüman Kardeşler'in genel sekreteri olarak ilan eden Erdoğan'ın bölgesel tahayyülü halifelik olarak öne çıktı. Erdoğan bir yana, tüm bu gelişmeler Türkiye'nin dış politikasını da gösterir türdendir. Özellikle Suriye politikası kapsamında açığa çıkan provokasyonları, bugün dünya kamuoyunda inkar edilemeyecek bir gerçek. Dünyanın hiçbir yerinde artık itibar görmeyen bir siyasal figür olarak Erdoğan, bugün çeşitli çıkışlarla "normalleşme" sürecini başlattı. Dünya konjonktüründe ortaya çıkan konu, stratejik dengelerin sürekli değişim gösterdiği ve TC'nin de emperyalist efendilerinin politikalarına ayak uyduramadığı gerçeğidir.

2011 yılından bu yana uyguladığı sefer politikası ile TC'nin, bölgesel olarak ters düşmediği hemen hiç kimse kalmadı. Suriye için tehditler savuran, Rus uçağını düşüren, Avrupa'yı mültecileri kullanarak tehdit eden TC, son süreçte elinde kullanılacak argümanı kalmayınca bu kez de "normalleşme" politikası izlemeye başladı. Ancak Ortadoğu'da süren DAİŞ terörü karşısındaki konumlanışıyla DAİŞ'in kovani olan Türkiye'nin uzun bir süre bölgesel olarak ilişkileri düzelmeyecek gibi görünüyor. Bu girişimlerin arkasında yatan temel sebep, bölgesel dönüşüm sürecinden Türkiye'nin bir fonksiyonunun olmadığı ve dikkate alınmadığıdır. İşte tam da böylesi bir ortamda ortaya çıkan "normalleşme" politikası bir rezaletten başka bir şey değildir. Dibe vurmuşluğun en yalın örneğini gördüğümüz bu günlerde "dünya liderliği" sloganının yerini "dünyanın rezaleti, yüz karası" sloganının aldığı ortadadır. Özellikle bölgedeki derin güvensizlik sarmalı içinde olan TC, artık

yalnızlığına serenat yapmakta ve kendi stratejik planları kendisini vurmaktadır. Bu noktada havalimanı saldırısı da her şeyden önce DAİŞ'in TC'nin "normalleşme" politikasına yönelmesinden başka bir anlam taşımıyor.

Çıkmazdaki arayış ve tutunacak dal bulamamak

Suriye'yi iç politikasına dönüştüren ve buradan kendine büyük misyon biçen birçok ülke aynı sıkıntıyı yaşamaktadır. Rusya'nın Suriye'deki savaşa katılımı ve neticede ABD ile Rusya'nın Cenevre'de anlaşmaya varması bölgede, TC gibi birçok ülkeyi korkular diyarına sürükledi. Aynı durum İsrail için de geçerlidir. İsrail de Suriye'deki savaştan elde ettiği mevzileri (başta Golan Tepesi) bırakmak istemiyor. Bu noktada Rusya ile bir dizi görüşme gerçekleştirdiyse de istediğine ulaşamadı.

Türkiye ile Rusya arasında Kasım 2015 tarihinden beri devam eden gerginlik Erdoğan'ın dilemeyeceğim dediği özrü dilemesi ile "son buldu". Ancak Rusya "Özür geçmişte yapılanların unutulacağı anlamına gelmemeli" şeklinde bir açıklamayla Türkiye'yle bu konu üzerinden daha çok uğraşacağına sinyalini vermiş oldu. Türkiye'nin sadece Rusya ile değil, İsrail'le de anlaşması aynı kaygının örneğidir. Aynı şekilde Türkiye'nin beş kez Suriye ile görüşme gerçekleştirmesi vb.

Bu görüşmelerin esas emaresi bahsini ettiğimiz üzere stratejik dengelerden bağımsız bir Türkiye'nin denge arayışıdır. Zira İran'ın Suriye'de edindiği pozisyon Türkiye'nin görmeyi ummadığı bir süreçti. İran'ın nükleer anlaşması neticesinde İsrail karşısındaki gücünü pekiştirmesi ve Velayet-i Fakih ordusu olarak Hizbullah'ın birçok bölgede örgütlenme yaratması DAİŞ'e destek veren ülkeler açısından ciddi tehdit anlamına gelmektedir. Gergin ilişkilerin yaşandığı diğer ülkelerden farklı olarak Rusya'nın Türkiye'ye dönük aldığı cezalandırıcı önlemler, ekonomik açıdan Türkiye'yi önemli bir bedeli göze almak zorunda bıraktı.

Bu krizin içeride geniş kesimler üzerinde

yaptığı etki, mevcut gerginliklere siyasal perspektiften ziyade ekonomik rasyonalite ve sermaye çıkarları perspektifinden bakma yönündeki iradeyi güçlendirdi. Bu durum iç politikada Türk komprador burjuva kesimler tarafından "normalleşmeyi" dayatan bir etki yarattı. AKP'nin ekonomi ve iç politikadaki çıkmasına etki olarak böylesi bir tabloda sermaye kesimine rest çekmesi krizi derinleştirecektir. Bu açıdan AKP'nin hiç de yolunda gitmeyen ekonomisi ve iç politikası bu süreci şart koşan bir nedendir. Oysa krizi kriz ile çözme ve buradan siyasal olarak bekasını besleme çabası AKP'nin sorunları sadece ötelemesine neden olacaktır. Öyle ki Rusya veya İran gibi ülkelerle yaşadığı sorunlarda daha çok Batı'yı ve özellikle de ABD'yi bir manivela olarak kullanmaya çalışsa da iç ve dış politikada başarısızlığı ve dizginlenemeyen hırsı ile amacına ulaşamamaktadır.

Stratejik derinlikten stratejik zorunluluğa

Sonuç olarak TC, bu gelişmeler neticesinde şimdi kendine manevra alanı yaratmaya çalışıyor. Stratejik derinlikle başlattığı katliam politikaları ve Ortadoğu hamiliği TC'nin özürleri ve "normalleşme" politikası ile tuzla buz oldu.

Hal böyle olunca reel politika açısından AKP'nin en başa dönerek iç politikada da ılımlı söylemler tutturmaya çalışması gerekir, ancak bunu yapabilecek güç ve konumda olmadığından daha da sertleşmeye sürüklenmektedir. Zira İsrail ile olan ilişkiler özellikle muhafazakâr kesimde etki yaratmış durumdadır. ABD'nin Ortadoğu'da istediğini elde edemeyişi ve Suriye politikasına katılım gösteren devletlerin de bu evrede bir kâr elde edemeyişi ciddi bir krizdir. Mülteci olgusu ve bunun istismarı kapsamında yayılım gösteren DAİŞ terörü de kapitalist-emperyalist devletlerde krizi katlamaktadır. ABD'nin düşen prestiji karşısında Brexit ile AB'den ayrılan İngiltere bugün küresel olarak emperyalist gücünü yaygınlaştırmanın fırsatını yakalamış durumdadır.

Emperyalist devletlerin kendi aralarında patlak veren süreç özellikle batı siyasetinde de bir krizi ifade ediyor. Bu tablo ekseninde TC'nin kendine manevra alanı yaratacağı bir mevki kalmıyor. Bu durum onu ters düştüğü ülkelerde ılımlı bir politikaya dönüşe zorluyor. Ancak bu durum aynı zamanda ciddi bir krize sürüklemektedir. Zira TC'nin dış politikada ılımlılaşması iç politikada da PKK ile tekrar müzakereye zorlayacaktır. Zira burnundan kıl aldırılmayacak şekilde dile getirdiği Rojava gerçeği bugün dünyada diplomatik olarak kabul görmüş durumdadır. Bu durum onun kırmızı çizgisi olsa da bu çizgiyi er ya da geç kendisi de çiğnemek zorunda kalacaktır.

Şili ve Meksika'da öğrenci ve öğretmenler direnişte!

H. Merkezi: Şili ve Meksika'da neoliberal eğitim politikalarına karşı direniş büyüyor. Eğitimin dünyada en pahalı olduğu ülkeler arasında yer alan Şili'de öğrenciler üniversite eğitimi için OECD ülkelerine kıyasla 5 misli para ödemek zorunda bırakılıyor.

Şili Öğrenciler Konfederasyonu (Confech), kongrede olan yasa tasarisına karşı **5 Temmuz** Salı günü Santiago, Valparaiso, Temuco, Valdivia ve Concepcion'da protestolar düzenledi. Polis eylemlere saldırarak 140 kişiyi gözaltına aldı.

Meksika'da ise hükümet, giderek büyüyen ve halk tarafından desteklenen direnişi kırmak için Federal Polis eliyle 19 Haziran'da katliam yapmıştı. Polisin Oaxaca'daki barikatlara saldırması sonucu resmi rakamlara göre 9, yerel kaynaklara göre ise en az 12 kişi hayatını kaybetmişti.

Hükümetin müzakerelere yanaşmaması üzerine katliamlarla susturulamayacaklarının altını çizen CNTE, 5 Temmuz Salı günü başkent Meksiko'da gerçekleştirilen kitlesel bir yürüyüşle beraber süresiz genel greve girildiğini duyurdu.

Hindistan'da enerji işçileri grevde

H. Merkezi: Hindistan'ın Haryana bölgesinde kamuya ait enerji dağıtım şirketinde çalışan binlerce işçinin grevi devam ediyor. İşçiler, eyalet hükümetinin enerji dağıtım şirketinin 23 alt bölümünü özelleştirme girişimini protesto ediyorlar.

Grevi düzenleyen Haryana Enerji İşçileri Sendikası ve Haryana Kamu Enerji İşçileri Sendikası, 30 bin işçilik boşluğun yeni işçi alımları ile doldurulmasını, enerji nakil hatlarındaki kaçak ve kayıpların soruşturulmasını talep ediyorlar.

ATİK, Havalimanı Katliamı'nı kınadı; mücadeleye çağırdı

H. Merkezi: İstanbul'da Atatürk Havalimanı'nda 28 Haziran günü DAİŞ tarafından gerçekleştirilen saldırıya ilişkin, ATİK açıklama yaptı. ATİK yaptığı açıklamada, havaalanı katliamının sorumlusunun DAİŞ barbarlığını besleyen, kollayan TC devleti ve AKP iktidarı olduğunu ifade etti.

28 Haziran günü Atatürk Havaalanı'nda DAİŞ'in halkı hedef alan saldırısında 41 kişi yaşamını yitirirken yüzlercesi yaralandı. ATİK katliama ilişkin yaptığı açıklamada,

Ortadoğu'da vahşet ve barbarlığın sembolü olan, kendi ideolojik ve politik yaklaşımına uymayan farklı milliyet, inanç ve siyasi düşünceye sahip her kesimi düşman belleyen ve imha etmeyi amaçlayan DAİŞ'in kör şiddetini tüm dünyaya yayma ve korkuyu büyütme yeminli bir şekilde hareket ettiğine dikkat çekti. Emperyalistlerle ya da yerli egemen devletlerle yaşadığı her çelişkinin ezilen

halkın katledilmesi için gerekçe haline getirildiğine vurgu yapılan açıklamada, "Özellikle anti-komünist, faşist çizgisiyle Türk ve Kürt halkını faşist TC'nin dümenindeki AKP'nin yönlendirmesiyle uzun süredir hedef haline getirmiştir" denildi.

Açıklamada, DAİŞ işbirliği ile gerçekleştirilen katliamlara dikkat çekilerek "Bu saldırıların her birinin AKP'nin korku ve sindirmeye yönelik faşist politikasının sonucu olduğunu biliyoruz. MİT'in her bir saldırıda parmağı olduğu en iyimser yaklaşımla yapılacak katliamlara yol verdiğini biliyoruz. Ortadoğu politikasında TC kullanışlı bir aygıt olarak DAİŞ'i kullanmaya çalışmıştır. Bununla yetinmemiş iç politikada da militer bir güce yer yer çevirmiştir. Bu politikanın emperyalizmin icazetinden, örtülü ve açık desteğinden bağımsız olmadığı da açıktır" denildi.

TC, DAİŞ'i "terörle mücadele" adı altında bir araca çevirme hevesinde

Açıklamanın devamında şu ifadeler yer verildi: "Atatürk havaalanında dış hatlara yönelik saldırı, DAİŞ'in TC ile yaşadığı çelişkinin yine sivil halkı katlederek mesaj verilmesini içermektedir. Ancak bu saldırıda da TC istihbaratı, polis ve bürokrasisinin ön açtığı, müdahale etmediği hızla açığa çıkmıştır. TC'nin turizmde yaşanacak kayıpları göze alarak güne kadar vurucu güç olarak kullandığı DAİŞ'i şimdi de Suriye politikası için 'terörle mücadele' adı altında bir araca çevirme hevesi dikkat çekmektedir. Demokratik Kürt ulusal mücadelesini de aynı torbaya koyacak şekilde bu vesileyle 'terörle mücadele' kampanyası için denemeyeceği yol yoktur TC için. Bu noktada binlerce sivilin katledilmesine göz yumacağı gibi, her türlü kirli yol ve yöntemi denemeye hazırdır."

Çin'de binler polisle çatıştı

H. Merkezi: Güney Çin'in Guangdong eyaletinin Lubu kasabasında çöp yakma tesisi inşaatına karşı 4 Temmuz günü kitlesel bir protesto gösterisi düzenlendi.

Hükümet tarafından Xi Nehri yakınına kurulması planlanan tesisin, bölgenin su ih-

tiyacını karşılayan ana nehri kirleteceğinden ve hava kirliliğine yol açacağından korkan insanların sokağa çıktığı eyleme yaklaşık 10 bin kişi katıldı.

Eylem sırasında devlet dairelerine girmek isteyen protestoculara polisin saldırmasıyla, polisle göstericiler arasında çatışma çıktı, polis 21 kişiyi gözaltına aldı.

GÜLÜŞÜ GÖĞÜ DELEN KOMUTAN'A:

Telaşla büronun kapısından içeri giriyor yoldaşlar. Yüzlerinde tarifsiz bir korku, telaş, acı ve artan bir öfke var. Her birinin gözleri patlamaya hazır bir volkan gibi. "Beş kadın yoldaş 2 Şubat'ta göçük altında kalarak şehit düşmüş" diyorlar. Ölüm sessizliği sarıyor etrafı. Beş kadın yoldaş, beş partizan, halk savaşının beş kızıl karanfilinin acısı yüreğine bir kor gibi düşüyor. Munzur'un kıyısında ilerlerken adımların, gözlerin takılıyor suyun akışına. "Dağlar bizi çağırıyor yoldaş" diyorsun. Sesinde yoldaş sevgisi, sesinde hüznün, sesinde öfke var. Anlıyoruz yoldaş, Beşler senin yüreğine serpilmiş tohum oldu, bilincinde yaşıyorlar. Aldığın görevi daha iyi yapma çabasıyla yola koyuluyorsun. Şimdi adres Malatya.

Dağların zirvelerine ulaşırsam, uzatsam elimi dokunabilir miyim gökyüzüne? Yıldızları tutabilmenin bir yolu var mı? Gülen bulutlar bu gece ne kadar uzaktalar. Bir haber var dağlardan. İki canımız düşmüş toprağa. Bozan Yaylasında çıkan çatışmada **Muharrem yoldaşla (Yurdal Yıldırım) Heval Mazlum** ölümsüzleşmiş. Muharrem yoldaşın cenazesine katılmak için çıkıyoruz yola. Başlar dik ve herkes öfkeli. Bir türkü yükseliyor sesinden.

*inançtır bu, tanı yavrum
Sevadır pırıl pırıl...*

Sesin şiddetli, sesin öfkeli, sesin gururla yükseliyor. Gözlerin Muharrem yoldaşın gözlerine kenetleniyor. Hiç görmediğin o insanla o an uzun yılların yoldaşlığını paylaşıyorsun. Uzun bir sohbete dalıyorsun. "Şehitler bizim en değerli öğretmenlerimiz, gerçek fedakârlığı halkı uğruna düşenlerden öğreniyoruz" diyorsun. Ve görevi en gerçek haliyle seriyorsun önümüze "şehitler gülünü koruyabilmektir görevimiz yoldaş" diyorsun. Şehit yoldaşlardan devranılan o kızıl bayrak senin ellerinde artık. Tertemiz devredebilmek için nöbettesin.

Tarih: 7 Temmuz 2011. Son hazırlıkların tamam. Kalbinin sesi yanındaki koltuktan duyuluyor neredeyse. Umarım kimse bakmaz gözlerine, yoksa anlayacaklar diye espriler yapıyoruz. Dönüp bir kere bile ardına bakmıyorsun. Kafanda varacağı yer, üzerinde mektup yoldaşının saati var. Randevu yerinde buluşu-

rakollarına dair.

Aracın durmasıyla heyecan daha bir artıyor. Sen ve Sefkan yoldaş heyecanınızı korumaya çalışıyorsunuz ama nafile. Karşıda TİKKO'cuların belirmesiyle aracın kapısını direkt açıyorsun. Sefkan yoldaşın ta omuzda hissedilen tokalaşması gerilla birliğinde uzun süre espri konusu oluyor. Kavuşuyorsun dağlarına sonunda yoldaş. Bak seni-sizi kucaklıyor Dersim dağları. Şehitlerden aldın talimatını ve hiç zaman kaybetmeden koyuldun işe. Şimdi yeni bir gerillasın ve alışma süreci seni de zorluyor. Yine de çabuk atlatıyorsun, çabucak adapte olmaya çalışıyorsun.

Eleştirinin önemini pek de fazla anlamadığım o günlerde yoldaşlarla karşı karşıya gelmekten çekiniyorum. O süreçte yeni bir gerillanın gözünden en şiddetli eleştirileri sen getiriyorsun. Daha sonraki bir sohbette bu konuya dair konuştuğumuzda söylüyorsun "devrimcilik kendini ve çevreni değiştirme işidir. Eleştirilerimiz yargılamak için değil doğruyu bulabilmek içindir" diye. Pratiğinde de bunu gösteriyorsun. En sert eleştiriler senden gelse de örgüte dair en güçlü sahiplenmiş sende yaşam buluyor. Alanda yaşanan eksikliklere cevap olmaya çalışıyorsun. Sen de zorlanıyorsun. Eksiklikleriyle adıyorsun kendini. Değişim isteğin ve çaban hiç bitmiyor. Aldığın görevlerde hiç tereddüt etmiyorsun. "Başka

Kavgada Ölümsüzleşenler

Tuncay Bali: Bali, İstanbul Hukuk Fakültesi'nde okurken siyasi düşüncelerle tanıştı. Zeytinburnu'nda demokratik kitle örgütlerinde faaliyet yürüten Bali, 16 Temmuz 1977'de sivil bir faşist tarafından katledildi.

Paşa Soylu: Proletarya Partisi taraftarı olan Soylu, Almanya'da 18 Temmuz 1980 tarihinde geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Maltepe Katliamı

19 Temmuz 1992 tarihinde, devletin yargısız infaz timleri, Maltepe'de **Hasan Demir, Nurgüzel Yaşar** ve **Ramazan Ceviz'i** katletti.

YURDAL YOLDAŞ'A-2-

yoruz Sefkan yoldaşla. Herkeste yeni bir dünyaya kavuşmanın, kavuşacak olmanın heyecanı var. Havanın kararmasıyla varıyoruz köy yakınlarına. Yol boyunca milis yoldaş onlarca soru soruyorsun. Araziye dair, halka dair, düşmana-ka-

nasıl öğreneceğiz, nasıl geliştireceğiz" diyorsun. Ve aldığın her işte elinden geleni değil hep daha fazlasını yapmaya çalışıyorsun.

Alanda kadro sorunu yakıcı hissedilirken küçük bir grupla çıkıyorsunuz yola. Kafada sadece aldığın görevi yapmaya çalışmak var. Koşullar da ona göre ayarlanır diyorsun. Aldığın iş fiziksel ve düşünsel olarak seni-sizi zorlayacak bir görev olsa da bir kere bile yakınmıyorsun, tereddüt etmiyorsun... "Bu süreçte sadece örgütten beklemek için en kolay ve en vicdansızca olanı; örgütün bize yıllardır harcadığı emeğin karşılığını vermeye çalışmalıyız" diyorsun.

Mektup yoldaşının verdiği şiir kitabını yanına alamadığın için hep iç geçiriyorsun. Son görüşmemizde "o şiir kitabını bulabilir miyiz?" demiştin. Bulamadık. Senden sonra mektup arkadaşın Mahmud Derviş'in o şiir kitabını ve Ribat şiirini bize gönderdi bize. Onlarca kez okudum yoldaş o şiiri senden sonra.

Bu zorlu yolculuk henüz bitmedi yoldaş. Her ağacın gölgesinde bu zorlu yolculukta derin bir nefes aldım ve sevdiklerimi o ulu ağacın gölgesine gömdüm. Seni anmak bu dağ başında en temiz havayı solumak oldu.

Sizler yaşamımızdan bir an olsun çıkmayacaksınız Ünal, Yurdal ve Sefkan yoldaşlar. Her türküde, her sıcak yoldaş sohbetinde, bir köy toplantısında, ay ışığında tempoyla ilerlenen her patıkada, örgütlediğimiz her insanda, düşmana sıkıttığımız her mermide, o devrim gününde her yerde enternasyonalin okunduğu, sokakları ölümsüz halk savaşçılarının resimleriyle donattığımız ve adınızı dağlara kazıdığımız o günde yeniden karşılaşacağız sizlerle.

And olsun ki yoldaşlar; son nefesinizde haykırdığınız talimatları bilincimize kazıyacağız. Düşmana vurduğumuz her anda sizleri yaşatacağız. Büyük devrim gününde sizleri binlerce kez anacağız. **(Bitti)**

(Dersim'den bir Partizan)

M. Ali Çakıroğlu: Üniversite yıllarında Proletarya Partisi ideolojisi ile tanışan Çakıroğlu, okulu bırakarak aktif bir mücadeleye atıldı. Defalarca gözaltına alınan Çakıroğlu, gözaltına işkenceye maruz kaldı. Eylem hazırlığında yaralanan Çakıroğlu, 13 Temmuz 1993'te ölümsüzleştiğinde TMLGB Genel Sekreter Yardımcısıydı.

Mustafa Kalkan: Lise yıllarında devrimci mücadeleye atılan Kalkan, Hozat ve çevresinde faaliyet yürüttü. Elazığ Hapishanesi'nde bir süre tutsak olarak kalan Kalkan bir süre sonra hapishanedan firar etti. 17 Temmuz 1993'te trafik kazası sonucu hayatını kaybetti.

“Şimdi Nereyi İşgal Edelim?”

ABD’de liberal ve muhalif kimliğiyle bilinen Michael Moore’nin yönetmenliğini yaptığı “Şimdi Nereyi İşgal Edelim?” filmi genel olarak ABD eleştirisi sunan bir film olarak karşımıza çıkıyor.

Filmin yönetmeni Michael Moore daha önce çektiği filmlerle ABD’deki sağlık sorunu, bireysel silahlanma ve Amerikan politikasının içerisine girdiği bataklığı, özelinde ise eski ABD Başkanı George Bush’u mizahi bir dille eleştirerek izleyiciyi ABD hakkında bilgilendiriyordu.

ABD’li yönetmen en son filmi “Şimdi Nereyi İşgal Edelim?” ile ABD’nin yayılmacı politikalarını değişik bir şekilde kurgulayarak bizlere aktarıyor. Film ABD’nin son 50-60 yıl içerisinde Kore’de, Vietnam’da, Afganistan ve Irak’ta, son olarak ise Suriye’de yürüttüğü işgal politikalarının nasıl başarısız olduğuna, bu işgallerin DAİŞ gibi çetelerin oluşmasını nasıl sağladığına değinerek, yönetmenin kendi “işgal” politikasına geçiyor. Filme göre tüm bu savaşlarda başarısız olan ABD yöneticileri, filmin baş karakteri Michael Moore’ı çağırarak ondan yardım istiyor. Filmin kahramanı Michael ise çözüm olarak Avrupa ülkeleri ve Tunus olmak üzere, çeşitli ülkelere gidip, orada kendince “doğru” bulduğu politikaları ABD’ye sunmak için geri getirmeyi planlıyor.

Bu “işgal” planıyla yola çıkan Michael, ilk olarak İtalya’ya gidiyor. İtalya’da işçi sınıfına mensup bir çiftin evine konuk olan Michael onlarla çalışma saatleri ve tatilleri üzerine sohbet ediyor. İtalya’da çalışma saatlerinin az olması, tatil hakkının neredeyse 1 aydan fazla olması ve tatil boyunca hiçbir ücret kesintisizinin olmamasını hayretler içinde karşılayan Michael, kendi ülkesinde işçi sınıfının bu hakların hiçbirisine sahip olmadığını söylüyor.

İtalya’dan sonra birkaç Avrupa ülkesinde daha aynı durumla karşılaşan Michael, aslında bu yöntemin daha doğru olduğunu belirtir. Çünkü ABD’ye göre işçiler daha az çalışıp, daha fazla tatil de yapsa ülkenin kalkınabileceğini ve bu uygulamaların insanın sağlığına ve onuruna daha uygun olduğunu belirtir.

Eğitim politikalarını incelemek için Fransa ve Finlandiya vb. gibi Avrupa ülkelere giden Michael burada da şaşkınlığını dile getirir. Yoksul mahallelerdeki bir ilkokula giden Michael, okulda öğrencilerin öğle yemeğine katılır. Öğrencilerin nasıl sağlıklı beslendiklerine vurgu yapan Michael, ABD’de ise öğrencilere sağlıksız yemekler sunulduğunu göstererek bir karşılaştırmaya gidiyor. Yine aynı şekilde üniversitelerin ücretsiz olması ve eğitim anlayışının ezberci değil öğreten bir anlayış olduğunu gösterir.

Son olarak kadın sorununa değinen

Michael, sorunun en yakıcı olduğu ülkelerden Tunus’a giderek kadınların haklarını nasıl sokaklarda kazandığını anlatır. Arap Baharı’nın başlamasının etkilerini ve bunun kadın cephesinden kazanımlarını inceleyen Michael örnek olarak bir Kadın Sağlığı Merkezi’ne gider. Burada kadınlara kürtaj, hamilelikten korunma ve birçok konuda eğitim ve hizmet verildiğini gösterir. En son olarak İzlanda’ya giden Michael burada ise kadınların oy kullanma, seçme ve seçilme hakkı başta olmak üzere birçok demokratik hakkın kazanıldığı kadın grevini ve ilk kadın devlet başkanını anlatır.

Filmin sonunda ise aslında bunlar gibi birçok demokratik hak mücadelesinin ABD’de başlamasına rağmen şu an ABD’nin içinde olduğu durumu değinen Michael, tekrar bir şeyler yapıp bu hakların geri kazabileceğini vurgular.

Film 120 dakika olmasına rağmen mizahi bir dil ile izleyiciyi sıkımsız olarak bizlere emperyalistlerin içerisine girdiği krizi göstermektedir. Filmin yönetmeni Moore, Avrupa’da başta da belirttiğimiz gibi ABD’de olmayan ve kendince “doğru” bulduğu politikaları bizlere sunmuştur. Öncelikle değinmemiz gereken filmin geçtiği ülkelerin büyük çoğunlukla burjuva demokratik devrimini tamamlamış, burjuva demokrasinin olduğu ülkeler olması. Avrupa işçi sınıfı ve komünist hareketlerin büyük oranda gerçekleştirdikleri mücadeleler sonrası Avrupa egemenlerinin elinden zorla aldığı bir takım haklar etrafında dönen filmin bu hakların nasıl kazanıldığı üzerine yüzeysel bir değinme ile yetinmesi eleştirilebilecek en büyük nokta.

Filmin birkaç yerinde yüzeysel olarak işçi sınıfı, kadınların ve öğrencilerin mücadelesine değinip, komünistlerin payına ise hiç değinmemiştir. Bunun dışında ABD gibi emperyalist ülkelerin krize girdiğinde, ezilenlerin mücadelesi sonrası elde ettiği hakları nasıl bir çırpıda yok sayabileceğini gösteriyor. Bu kısımda parantez açmak gerekirse bunu sadece ABD ile sınırlandırıp, Avrupa’daki krizleri ve isyanları görmüyor. Bu da büyük oranda yönetmenin salt ABD yönlü eleştiri yapmasından kaynaklanıyor. Yoksa ABD’nin gerçekleştirdiği işgallere Avrupa ülkelerinin nasıl destek verdiği, destek vermese bile sessiz kaldığı ezilenler cephesinde gayet açık ve nettir. Yani kısacası yönetmen kapitalist toplumu izleyiciye yansıtabilirken, krizlerin nedenleri yahut kazanılan hakların nasıl ka-

Film 120 dakika olmasına rağmen mizahi bir dil ile izleyiciyi sıkımsız olarak bizlere emperyalistlerin içerisine girdiği krizi göstermektedir.

zandığına ya hiç girmiyor ya da yüzeysel bir değerlendirme yapıyor.

Tüm bunlara rağmen, yönetmenin dünya görüşü göz önüne alındığında, kapitalist-emperyalist toplumun incelenmesi açısından bu filmi ve diğer filmleri izlemeye ve incelenmeye değerdir. (Bir YDG’li)

MICHAEL MOORE'S MOST DANGEROUS COMEDY

Prepare To Be Liberated.

Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nin tarihi belli oldu

H. Merkezi: Bu yıl 16'ncısı düzenlenecek olan Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nin tarihi belli oldu; festival 28-31 Temmuz 2016 tarihinde düzenlenecek.

Geleneksel olarak her yıl düzenlenen ve bu yıl 16'ncısı düzenlenecek olan Munzur Kültür ve Doğa Festivali "Birliğimiz dirliğimizdir, dirliğimiz barışımızdır; doğama kültürüme ve irademe dokunma!" şiarıyla gerçekleştirilecek. Konser ve müzik dinletilerinin olmayacağı festival, kutsal mekânlara ziyaret ve paneller şeklinde gerçekleşecek.

Çünkü hala hayatın

düşlere borcu var

Gever: Uzun bir yolculuğun ardından Wan üzerinden geçerek Gever'in yolunu tuttuk. Dağların arasından geçen yoldan geçerken kimi kurak kimi yeşil bu coğrafyaya dönük tutkunun salt fiziki yapıyla ilgisi olmadığını bir kez daha anlamış durumdaydık. Her taşı, her yamacı, tepesi, dağı direnişin güzelleştirdiği ve tapılası hale getirdiği bir coğrafyayı burası.

Yola çıktığımız İstanbul'dan 1.825 km uzaktaydı Gever. Ama bu uzaklık sadece binlerce kilometre ile sınırlı bir uzaklık değilmiş. Burada yaşanan savaşa ve direnişe, yıkıma ve buna karşı yeniden ayağa dikilme çabasına olan uzaklık da en az bu 2 bin kilometrelik mesafeye yakın demek abartı olmayacaktır. Bunu kendi kendinize fark etmeseniz bile devletin kolluk güçleri bir şekilde anlatacaktır.

Gever "Sınır Kapısı"!

Bu duygularla Gever "sınır kapısı"na vardık. Sınır kapısı diyoruz, çünkü burada asker tarafından kurulan kontrol noktası "sınır kapısı" özelliği taşıyor. Her araç durduruluyor, herkesten kimlik alınıp GBT'ye tabi tutuluyor, hele de o bölgeden değilsen nereye ve neden gittiğine dair sorguya çekiliyorsun. Bizim açımızdan da aynı uygulama geçerli oldu. Wan-Gever arası çalışan minibüste beklerken isimimizle çağrıldık ve askerin sipperleri arasına gizlediği küçük ofisine götürüldük. Kimdik, nereden geliyorduk ve neden geliyorduk?

Sorgulamaları kısa kısa yanıtlarla geçi- rerek yeniden minibüsün olduğu bölgeye geldik. Burada sorgulamalar sürünce "Bölgede yaşamayıp dışarıdan gelenlere giriş yasak mı?" diye sorduk ve yarı alaylı sırıtan asker "Biz sizi teröristlerden korumaya, güvenliğinizi almaya çalışıyoruz" dedi. Şehri yıkan, insanları gözünü kırpmadan katleden, insanların evlerini talan edenlerin emir kulu olan bu zat, şimdi bizim güvenliğimizi almanın derdine düşmüşmüş(!). "Biz Yüksekova halkına güveniyoruz" diyerek "sohbetin" uzamasını istemediğimizi belirttik ve buz gibi esen rüzgarın ardından "Ko-

nuyu başka yerlere çekiyorsunuz" diyen asker bizi uğurlamak zorunda kaldı. Bu sınır kapısını aşmakla iş bitmiyordu, bu kez şehir merkezi girişinde polis tarafından kurulan kontrol noktasına takıldık. Yine tüm araçlar durduruldu, kimlikler alındı. Yine mi-

nibüsten çağrılarak ne için geldiğimiz üzerine sorguya çekildik. Bu daha kısa sürdü ve yola devam ettik. İstikamet gönüllülerin barındığı belediye garajıydı.

Kısa bir tanışmanın ardından özellikle kadın arkadaşlarla hoş sohbetler gerçekleştirdik ve buradaki çalışmalar üzerine konuştuk. İlk gün insani yardımların bölüşülmesi, bölgedeki yıkımın ve ihtiyaç sahiplerinin tespit edilmesi için yapılan çalışmaların bilgisayar ortamına geçirilmesi için yapılan bilgi işlem çalışmalarına dahil olduk. Bu çalışmalarını kayda geçirirken bölge halkının genel durumuna da bir derece hakim olmuştuk. Bölgedeki aileler nüfus olarak kalabalık, işsizlik neredeyse % 90'a varmış durumda (geri kalan az sayıda kişinin bir kısmı "serbest", bir kısmı esnaf, bir kısmı da belediyede çalışan), işsizliğe paralel sosyal güvence artık bir karşılığı kalmamış olan Yeşilkart ile sınırlı... Azalmış olsa da hala iki kadınla birden evlenen erkekler mevcut.

Yolculuk, bilgi işlem derken gecenin ilerleyen saatlerinde yorgun bir şekilde gönüllüler için hazırlanmış çadırlardaki yataklarımızda dinlenmeye çekildik. Çadırlarının önünde sohbet etmeyi sürdüren bu güzel insanların sohbetleri kulaklarımızı doldururken güne daha dinç uyanabilmek için uykuyu tercih ettik.

Kahvaltımızı yapar yapmaz Mezarlık Mahallesi'nde ailelere dağıtım yapılacağı duyurulunca oraya gittik. Burası "orta hasarlı" olarak adlandırılan bir mahalle. Ancak mahallenin okulu özellikle harap edilmiş, dersliklerine girilmiş, kapıları sökülmüş, pencerelerin yerini kocaman oyuklar almış ve yer yer de yakılmış. Hemen hemen her evde kurşun, yanık izleri ve yıkım var.

Gever'de yalnızca üç gün kalabiliyoruz. Gönüllü olarak çalışmaya katılanlar açısından aslında çok az bir zaman dilimini kaplıyor bu üç gün. Yaz boyu gözümüz kulağımız burada olacak... Bir kez daha gelme isteğini içimizde tutarak yeniden yola düşüyoruz. Gördüğümüz yıkıma karşı dilimizde Yılmaz Odabaşı'nın mısraları: "Umuttan umudu kesmemek istiyorum/Çünkü hala hayatın düşlere borcu var..."

Bir not: "Daha koltukların taksiti bitmedi"

Gever: Gever'de mahalleler ve evler az, orta ya da ağır hasarlı olarak adlandırılıyor. Tabii bu tanımlamayı yapmak savaşın ciddiyetini ve boyutunu azaltan bir yerde durmuyor. Bu tanımlama, gönüllülerin halktan gelen kısıtlı yardımları dağıtırken kıstası oluyor sadece... Yoksa "az hasarlı" olarak adlandırılan binalarda da kapı ve pencereler parçalanmış, kurşun izleriyle dış duvarları tahrip edilmiş ve birçoğunun eşyaları kullanılamaz hale getirilmiş durumda. "Orta" ve "ağır hasarlı" olanları siz düşünün!

Bu mahallelerin "ağır hasarlı" olanlarından biri **Güngör Mahallesi**. Bu mahallenin sokaklarında yıkımın ağırlığına paralel ilerlerken dört katlı bir evin önünde bir kadına denk geliyoruz. Kan davasından kaynaklı göçüp geldikleri Gever'den de bu savaş yüzünden üç ay önce ayrılmak zorunda kaldıklarını ve geldiklerinde de dört katlı evlerinin harap edildiğini gördüklerini anlattı. Evin tüm katlarını ve odalarını gezdik. Yani kat ya da oda denebilirse! Kapısız oda olur mu? Hiçbir katta ve odada kapı yok. Odalar darmadağın edilmiş, eşyalar parçalanmış, kıyafetler, ev eşyaları, duvar ve tahta parçaları ile iç içe girmiş; banyo, tuvalet ve mutfak kullanılamaz hale getirilmiş. Duvarlara cinsiyetçi küfürler yazılması bir tarafa evin yatak odasında da benzer içerikte mektuplar buluyor kadınlar.

Son olarak evin 8 yaşındaki çocuğunun, Ekin'in, evden ayrılırken yazıp duvara astığı ve aile geri döndüğünde yıkıntılar arasında bulunduğu notu verdi kadın. Ekin, "**Lütfen evimizi yakmayın daha koltukların taksiti bitmedi, nolur**" demiş evin duvarına astığı mesajda. Ancak bu mesaja cevap; altüst edilmiş, penceresiz kalmış, pencere yerine koca koca oyuklar açılmış bir oda ve kullanılamaz haldeki eşyalar olmuş.

Şimdilik bu evin kenarında, küçük bir evde kirada kalıyorlar. Öyle ya da böyle burada yaşamaya da devam edecekler. Bugün evleri yıkılmış olabilir ama geride bu yaşında devlet gerçekliğini bilen ve çocuk kalbiyle bir istekte bulunmasına devletten azgın bir canavarlık örneği karşılık alan bir nesil yetişiyor. Bu neslin de bugün yıkanların başına dünyalarını yıkacağını söylesek... Sanırsız "ağır hasarlı" bir tespit yapmış olmayız!

Bir kitabı merak ve açlıkla okumak: “Şafak Alazında Harpagos’a Kafa Tuttuk”

Yazarı Hasan Aksu olan ve Nisan Yayımcılık'tan çıkan “Şafak Alazında Harpagos’a Kafa Tuttuk” anı-anlatı kitabını büyük bir merak ve açlıkla okudum.

Merakım bizler için bilinmeyen yönü çok olan bir dönemi anlatıyor olmasındandı. Açlığım ise, kendi tarihimizin ön sürecinde olsa bizzat yaşayan bir yoldaş tarafından yazılmasından kaynaklanıyordu.

Biz tarihimizi dengbejler misali anlatımlardan öğreniyoruz. Bunun hiçbir zaman zaman bütünlüklü bir bilgi içermeyeceği gibi kalıcı olması da beklenemez. (...) “44 yıllık tarihimizi ayrıntılı olarak ne kadar anlatabildik?” sorusunu sormadan geçemeyeceğim. Bu eksikliğin temel nedeninin tarihimizin de bir mücadele silahı/aracı olduğu bilincinin zayıflığı olduğunu düşünüyorum. Yoksa bu tarihin yapımcılarının yaşadıklarını, dönemlerini yazılı hale getirmemelerini nasıl, neyle açıklayacağız?

Kitap süreç olarak da olaylar olarak da epey geniş bir zenginliğe sahip. Bunlar içinde benim en çok dikkatimi çeken olaysa **Deşt toprak işgali** oldu. DHD mücadelesinin özünün toprak so-

runu olması ve köylülüğün bu mücadelenin asli unsuru olması yanında Dersim’de gerçekleştirilmiş olması da özel bir anlama sahiptir.

Bu toprak işgalinden öncede elbette Ege’den Trakya’ya, Malatya’ya; Maraş’tan Antep’e özellikle 1960’lı yıllarda köylülerin toprak işgalleri söz konusudur. Bunlardan İbrahim yoldaşın da yer aldığı Trakya’daki Değirmendere köylülerinin toprak işgali en bilinenidir. Bunların ortak bir özelliği de devlete karşı değil, köyleri, toprakları elinde bulunduran ağalara, tefecilere karşı yapılmış olmasıdır. Ve herhangi bir siyasi hareket, parti öncülüğü olmadan köylülerin kendi güçleriyle gerçekleştirdikleri eylemler olmalarıyla kendiliğindencilik özelliği taşımasıdır.

Dersim Deşt toprak işgali ve direnişi bunlardan her haliyle çok farklıdır. Her şeyden önce TDH tarihinde baştan sona Proletarya Partisi tarafından örgütlenip kazanımla sonuçlandırılan ilk ve tek toprak işgali örneğidir. Hangi tarih böylesi bir bölgede 38’den sonra böylesi görkemli bir direnişe önderlik etmiştir? 38 gibi büyük bir katliama uğrayıp her türlü zulmü ve acıyı görmüş halkımız 1978’de tekrardan ayağa kalkarak toprağı için örgütlenip toprağını sahiplenmiştir. Kadın, erkek, genç, yaşlı demeden, Dersim halkının bu ayağa kalkışını sağlayan da bizzat P. Partisi olmuştur. Deşt, partinin çalışması, emeği, Dersim toprağıyla, insanıyla bütünleşmesinin adı olmuştur. Tohumun hasada durmasını sağlamıştır. Hasada duran tarihin anlatımında eksik kalıyoruz. Kendimize, halkımıza,

geleceğimize, unutulmaya unutulmuş bir mirası bırakıyoruz adeta. Bu öylesi zor dönemlerde yaratılan kazanımlar bir mirasken anlatılmayacak da hangisini, anlatacağız? Yazılmayan ve yaşatılmayan tarih geleceğe eksik yürümek demektir. Yazmak unutmanın panzehiridir.

Parti öncülüğünde bir kitle eyleminin nasıl örgütlendiğini görüyoruz öncesinde. Örgütlü güçlerden başlayıp kitle örgütlenmesine, güvenlik sorunundan halkın moral-motivasyonuna, tohum, mazot, traktörlerin hazırlanmasına kadar sürecin ilmek ilmek örüldüğünü görüyoruz. Dışımızdaki devrimci çevrelerin bu direnişin gerçekleşmemesi için elinden geleni yapmaktan geri durmadığı da yansır yazarın anlatımlarından.

Deşt yüzlerce askerin, komandonun baskısına, saldırılarına rağmen halkın direnişi bırakmayıp verilen güvenle tek yürek, tek vücut olarak gücünü gösterip kazanmasıyla değil, eyleme çevreden destek için gelenlerin planlı bir şekilde geri çekilmeleri sırasında gözaltına alınmaları sonrasında da net olarak kendini göstermiştir. Yine parti öncülüğünde yaygın bir şekilde kitlelerin köylerden, ilçelerden gelerek gözaltılara, adliye önünde tepki göstermesi serbest bırakılmalarını sağlamıştır. Böylece Deşt’te ikinci bir başarı daha öncüsünün önderliğinde kazanılmıştır. (...)

Böylesi önemli süreçleri yaşayan arkadaşları, dostları eline kâğıt/kalemi alıp yazmaya davet ediyorum. **(Bir ÖG okuru)**

“Sivas’tan Cizre’ye insanlık yanıyor, direniyor”

Sivas Katliamı’nın 23. yıldönümünde başta Sivas olmak üzere birçok yerde katledilenler anıldı.

Sivas

Birçok ilden yola çıkan binlerce kişi Sivas Katliamı’nda yitirilenleri anmak üzere Sivas’ta bir araya geldi. Alevi örgütlerinin yanı sıra **Partizan**, HDP, **SYKP**, YDG, **SGDF**, SYKP ve **Aka-Der** gibi örgütlerin de katıldığı eylem, Seyrantepe’de bulunan Cemevi önünde toplanan binlerce kişinin anmanın yapılacağı Madımak Oteli önüne yürüyüş gerçekleştirilmesi ile başladı. Katledilen 33 kişinin resimlerinin bulunduğu ve katliamın yaşandığı Madımak Oteli’nin müze olması talebinin dile getirildiği pankartın açıldığı anmada yapılan konuşmalarda Madımak’ta 23 yıl önce yapılan katliamın bugün Suruç, Ankara, Atatürk Havalimanı ve T. Kürdistanı’nda devam ettiğine dikkat çekildi.

İstanbul

Avcılar: Partizan ve **Halkevleri** ortak bir anma düzenledi. Yapılan anmaya HDP Avcılar ilçe örgütü ve işten atıldıkları için direnişte olan Avcılar Belediyesi temizlik işçileri de katıldı. Katliamda yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşuyla başlayan anmada, sinevizyon gösterimi yapıldı.

Sarıgazi: Partizan, YDG, YDK, Munzur Kül-

tür Derneği’nin de içerisinde yer aldığı anma etkinliğine birçok devrimci ve demokrat kurum katıldı.

Demokrasi Caddesi’nden Sarıgazi festival alanına yapılan yürüyüşte polisin tehdit ve tacizlerine aldırmanın kitle geri adım atmıyıp, Sarıgazi festival alanına sloganlarla girdi. Etkinlik, yapılan konuşmaların ardından sonlandırılırken slogan atan kitleye polis plastik mermi ve gaz fişekleriyle saldırdı. Ara sokaklarda kısa süreli çatışma yaşandıktan sonra eylem sona erdi.

İzmir

Alevi kurumlarının örgütlediği eyleme HDP, **Partizan**, ESP, **Halkevleri**, Devrimci Parti, YDG, SGDF, **DHF** gibi devrimci ve demokratik kurumlar da katılırken Alsancak ÖSYM önünden Erbil Süel önüne kadar yürüyüş gerçekleştirildi.

Bursa

Alevi örgütleri ve **Partizan**’ın da arasında olduğu birçok devrimci, demokratik kurum Setbaşı’nda bir araya geldi. Sivas şehitlerinin resimleri ve “**Sivas’tan, Cizre’ye insanlık yanıyor, direniyor**” yazılı pankartlarla yüzlerce kişi Kent Müzesi’ne yürüdü.

İlk olarak saygı duruşu yapılırken daha sonra konuşmalar yapıldı. Anma etkinliği oku-

nan şiir ve söylenen deyişlerle bitirildi.

Aydın/Didim

Didim’de **Demokrasi Platformu**’nun çağrısıyla bir anma yürüyüşü düzenlendi. Alevi kurumlarının yanı sıra **Partizan**, HDP, ESP, EMEP, **BHH** gibi devrimci demokratik kurumlar da anmaya katıldı. Didim Cemevi önünde toplanıp buradan Kent Meydanı’na doğru yürüyüşe geçmek isteyen kitlenin önünü polis kesti. Kitlenin yürüyüş yapma konusunda kesin bir iradesinden sonra polis yolu açmak zorunda kaldı. Kent Meydanı’na gelindiğinde ilk olarak Sivas Katliamı’nda yaşamını yitirenler için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından Didim Demokrasi Platformu adına basın açıklaması okundu.

Şebnem Korur Fincancı; "Tutuklanmamız sevindirici!"

İstanbul: Özgür Gündem gazetesinin tutuklanan nöbetçi genel yayın yönetmenleri Şebnem Korur Fincancı ve Erol Önderoğlu tahliyelerinin ardından Özgür Gündem gazetesinde basın açıklaması yaptılar. Toplantıya Özgür Gündem gazetesinden **Ahmet Birsin** ve Avukat **Eren Keskin** de katıldı.

Özgür Gündem gazetesi için gösterilen dayanışmanın çok önemli olduğuna değinen Türkiye İnsan Hakları Vakfı Başkanı **Şebnem Korur Fincancı**, tutuklanmalarının, dayanışmanın büyümesi açısından kendileri için sevindirici bir duruma dönüştüğünü belirtti. Özgürlüğünden alıkonulmanın hiçbir

şekilde kabul edilecek bir durum olmadığını söyleyen Fincancı, "Bu özgürlüğünden alıkonulma durumu içerde hep beraber çok sevindiğimiz bir duruma dönüştü. Çünkü soruşturmalar her ne kadar hukuksuz ve akıl dışı olsa da belki bu kadar sesimizi duyurmayı başaramıyorduk" dedi.

Devletin yalnızlaştırma politikası: "Tecrit"

Özelde Kürt halkına genelde de tüm muhalif kesime devletin saldırıları arttığı bu dönemde hapisanelere bakıldığında, hemen hemen mevcut hükümete veya devletin kendisiyle bir kavgaya girişenlerin hepsinin haklarının tırpanlanmak istendiğini görüyoruz.

Sınıflar var oldukça, sınıflar arasındaki mücadeleye de devam edecektir. Bu iktidar mücadelesi hayatın her alanında kendini gösteriyor. Fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, hapisanelerde... Hakim sınıflar bireyci, benmerkezci bir toplum yaratmaya çalışmaktadırlar. Örgütlü halkın kendine karşı tehlike oluşturacağından kaynaklı sistem, kültürel inşasını yalnızlaşan bir topluma götürmeye çalışmaktadır.

Hakim sınıf olmayan, diğer milliyet, kültür, inanç gruplarından halkı; kadınları, LGBTİ'leri tüm kesimleri ötekileştirerek birbirinden ayırmaya, yabancılaştırmaya çalışmaktadır. Bu, toplum içerisinde devletin uygulamaya çalıştığı tecrit uygulamasının genel anlamı olarak tanımlanabilir. Bu anlamda saldırıların daha da sertleştiği yerler hapisanelerdir.

Tecrit genel anlamda bakıldığında toplumları, kişileri yalnızlaştırmak, diğerlerinden ayırmak olarak karşımıza çıkar. Hakim sınıfların yaratmaya çalıştığı bireyci toplum modeline uygun olarak hazırlanan tecritin, bireylerde yarattığı algı, genel olarak duygu durumunun dış dünyadaki uyarıcılardan so-

yutlanma, insanlığa dair yabancılaşma ve var olan düşüncesinin yerine, kendi ideolojisini empoze etmek için uygulanan bir yöntem olarak ortaya çıkmıştır.

Sınıf mücadelesinin en çetin geçtiği yerlerden biri olan hapisanelerde devlet yıllardır devrimci, demokrat ve yurtseverler üzerinde tecrit politikası uygulamaktadır. Özelde Kürt halkına genelde de tüm muhalif kesime devletin saldırıları arttığı bu dönemde hapisanelere bakıldığında, hemen hemen mevcut hükümete veya devletin kendisiyle bir kavgaya girişenlerin hepsinin

haklarının tırpanlanmak istendiğini görüyoruz. Akademisyen **Esra Mungan** ve TİHV başkanı **Şebnem Korur Fincancı** da dahil olmak üzere son zamanlarda tutuklanan birçok kişi tecrit uygulamalarına maruz kalmıştır.

YDG okuruna tecrit!

Ümraniye Katliamı'nın 21. yılında 1 Mayıs Mahallesi'nde gerçekleştirilen anma yürüyüşünün ardından polis saldırısı sonrası gözaltına alınıp tutuklanan **Yeni Demokrat Gençlik** (YDG) okuru **Taylan Turunç** da Maltepe 2 No'lu L Tipi Hapishane'de tecrit altında tutuluyor. 15 Mart'ta tutuklanan Taylan Turunç'a gönderilen mektup ve kitaplar geri gönderilirken, gardiyanların dayattığı keyfi uygulamaları kabul etmeyen Turunç, tek kişilik hücrede tecrit altında tutulmaktadır.

Tutsak YDG'li için açılan standada polis saldırısı

İstanbul: Sarıgazi'de bulunan Yeni Demokrat Gençlik okurlarının tutsak YDG'li Taylan Turunç için açtığı standada polis saldırdı, 2 kişiyi gözaltına aldı.

Hapisanelerde baskı ve insanlık dışı uygulamaların arttığı bugünlerde tutsak YDG'li Taylan Turunç'un keyfi uygulamalara karşı çıktığı için tek kişilik bir koğuşa alınarak sindirilmek istenmesine karşı stant açan YDG'liler gözaltına alındı.

Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde açılan standada saldıran özel hareket polisleri **Sezai İrin** ve **Sabahattin Bal**'ı darp ederek gözaltına aldı. Sancaktepe Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen YDG'lilerden **Sabahattin Bal** serbest bırakılırken Bal'ın gördüğü polis şiddeti sonucunda kaburgalarında ezilme olduğu öğrenildi. **Sezai İrin** ise "Yasadışı örgüt propagandası" yaptığı iddia edilerek savcılığa sevk edildi.

MÇD'den "Lice'ye ses ver" açıklaması

İstanbul: Munzur Çevre Derneği (MÇD) yaptığı yazılı bir açıklama ile Amed'in Licé ilçesinde süren orman yangınlarına tepki gösterdi ve "Munzur'dan Cerattepe'ye, Cerattepe'den Lice'ye seslerimizi ve güçlerimizi birleştirelim" dedi.

Açıklamada, "Lice'de ormanlar yakılıyor. Bizlerin de ciğerleri yanıyor. Unutmayın ki ormanlarımız ekosistemin sigortasıdır. Devletin ikinci adım olarak nitelendirdiği ve yaptığı operasyonlarda, Kürdistan coğrafyamızda başlatılan yangınlarda, yaşanan doğa tahribatı ve orada yaşayan canlıların yok olmasını halk olarak seyirci kalamayız" diyen MÇD, Cerattepe nasıl sahiplenildiyse Licé'nin de aynı biçimde sahiplenilmesi gerektiğine vurgu yaptı.

Boğazköy halkı "yeter" dedi

İstanbul: Boğazköy halkı 3. köprü ve Kuzey Marmara çift yönlü yol inşaatlarının hafriyatlarını taşıyan kamyonların yasal olmadığı halde mahalle aralarından gidip gelmesine tepki gösterdi.

Arnavutköy'ün Boğazköy Mahallesi'nde halk, kamyonların oluşturduğu ses kirliliği ve ölümlere sebebiyet vermelerinden dolayı, mahalle aralarından geçen kamyonları durdurarak isyan etti. Boğazköy halkı günlerdir caddede bekleyerek tepki gösteriyordu. 1 Temmuz'da ise yol kapatma eylemi yaparak kamyonların geçişlerine izin vermedi.

Üzerinden TC'nin geçtiği Kürt illerinin sesini "uzaklara" taşıyoruz...

T. Kürdistanı'ndan özyönetim direnişleri karşısında tankı-topu ve gelişmiş her türden silahlıyla, havadan, karadan saldırılarıyla savaşa giren TC devleti; direniş karşısındaki çaresizliğini sadece bir yılda bine yakın insanı katledip, Kürt halkının yaşam alanlarını tarumar etmeye çalıştı. Kentleri yakıp yıkarak, Nisêbîn gibi giremediği direniş abidesi kentleri ağır iş makineleri ile düzleyerek ülke tarihine adeta yeni bir Pirus Zaferi yazdırdı. Kentleri talan ettikten sonra da rant hesaplarının peşine düştü.

Ancak tüm bu yaşananlar hem egemenler hem de direnenler cephesinde yalnızca savaşın bir parçası oldu. Şimdi bu savaşımın devamı olarak devletin "kendi kentini inşa etme" çabasına karşın direnenlerin cephesini oluşturanlar kentlerin yerinden, yeniden inşasına girişti. Direniş ve savaş boyunca kesilmeyen dayanışma çağrıları bu süreçte sıklaştırıldı ve bu kez yasak ve ablukanın kalkmasıyla ilçelerde dayanışma çalışmaları organize edilmeye başlandı.

"Kayyum" atanmaya çalışılan **DBP'li belediyeler**, Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, **HDP**, **HDK**, **KJA** ve Barış İçin Kadın Girişimi bu çalışmaların çağrıcısı ve örgütleyicisi oldu.

Bu süreçte **Yeni Demokrat Kadın** ve **Yeni Demokrat Gençlik** merkezi toplantılarında yaz süreci boyunca yeniden inşa çalışmalarında yer alacaklarını, Özgür Gelecek gazetesi ise "**Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız**" diyerek T. Kürdistanı'nı "uzaklara" taşımayı hedeflediklerini açıkladı. Ve bölgeye ilk gidişler başladı. YDK tarafından çağrı yapılan Gever'de çalışmalara katılan bir YDK'lının izlenimini paylaşıyoruz:

"Allah bunu onların yanında bırakmasın!"

27 Haziran'da, Yayın Buluşmamızın ardından yaptığımız koordinasyon toplantısında karar verdik: Devletin yaktığı, yıktığı, terör estirdiği halkın yaşam alanlarında başlayan yeniden inşa süreçlerine katılacaktık. Son bir yılda halka karşı savaş açan devletin T. Kürdistanı'nda yarattığı yıkıma karşı direnişi, özellikle de kadın direnişini gündemde tutmaya çalışmıştık. Bir yandan kadın, feminist ve LGBTİ kurumlarının bu konuda ön açıcı çalışmalarına katılıyor bir yandan da bu süreçte özgün eylemler yapmaya çalışıyorduk. İstanbul-Mecidiyeköy'de "**Katledilen kadınlar onurumuzdur**" diyerek metrobüs yolunun kesildiği eylemden bu eylem nedeniyle kadınlar hakkında açılan dava süreçlerine, Ankara'da Yüksel Caddesindeki eylemden Kadıköy'de yaptığımız yürü-

yüşe, 25 Kasım'dan 8 Mart'a takvimsel gündemlere hazırlanırken ana temasını bu konu ekseninde oluşturmaya, Barış İçin Kadın Girişimi, kadın platformları ekseninde düzenlenen eylemlere dahil olmaya kadar bir dizi çalışma içerisinde yer almıştık.

Ancak... Yaşanan katliamın, ödenen bedellerin, direnişin boyutuna karşın bu tepkimizin, tepkilerimizin çok sınırlı kaldığını biliyorduk. Bahar aylarının "yoğunluğunu" kendimize zaman zaman kalkan yaptığımızı da söylemeliyim... Hele bir de bu patriarkayı kendine kalan ederek üzerimize kusulan faşizme karşın kendisini ilerici atfeden kesimler arasındaki şoven yaklaşımların da bu tepkilerimizin sınırlı kalmasında payı olduğu açıktır. En can yakarı da bu... Belki de "işin doğasında" bu vardır. Erdoğan'ın "fıtrat"ı değil bu, çelişkinin evrenselliğinden bahsediyorum. "... her şeyin gelişme sürecinde baştan sona kadar bir karşıtlar hareketinin var olduğu"nun "çelişkinin evrensel ve mutlak olduğunun" bir örneği belki de bu... Ama yine de kabullenmek zor.

Hele de Kürdistan coğrafyasına ayak basıp, devletin "pasaport ve vize" uygulamalarına maruz kalınca, yüzlerce insanı katlettikten sonra yıktıkları ilçeleri ellerinde silahları, her köşe başını tutmuş panzer, akrep ve ural tipi araçlarıyla işgal ettiklerini gördükçe bunu kabullenmek giderek zorlaşıyor.

Dayanışma bitmedi, daha yeni başlıyor

Gever... Belki de Colemerg'in en yeşil bölgesi. Bazen sis ardında gözükken ama yüceden yüce olan dağların ortasında kalan şirin bir ilçe. Sokaklarını arşınlayınca bir anda karşınıza yıkılmış ya da yakılmış bir ev çıkarak yaşananlara dair bilgimizin buraya gelmeden önceki tüm sınırlarını zorluyor. Şehrin bazı bölgelerinden inşaat sesleri geliyor, insanlar evlerini tamir ediyor. İpek Yolu üzeri, çarşıdaki merkez cadde yine devletin kolluk güçleri tarafından işgal edilse de insanlar yaşamlarını yeniden kur-

maya, her gün işine, dershanesine gidip gelmeye devam ediyor.

Diğer yandan gönüllüler dayanışma çalışmalarını sürdürüyor. Bu dayanışma çalışmaları 9 Temmuz'dan itibaren yeni bir evreye geçti. Artık yıkılan, ciddi oranda hasar gören, yarım kalmış inşaatların tamamlanması için bir süreç başlıyor. Şehrin fiziksel inşasına geçiliyor. Bu yüzden de bu konuda insan gücüne, dayanışmaya ve buraya akmaya hala ciddi ihtiyaç var. O yüzden Yeni Demokrat Kadınlar olarak yaz süreci boyunca başlattığımız yönelim önemli ve hemen herkesin bu konuda yapabileceği bir şeyler olduğunu göstermesi açısından değerli.

"Burası benim evimdi..."

Bu kısacık sürede gördüğümüz manzara pek iç açıcı değil, tahmin ettiğimiz üzere... Ama mesele devlet tarafından gerçekleştirilen bu yıkımın esasının direniş karşısındaki çaresizliğin yansımaları olduğunu bilmek... Burada hepimizi ayakta tutan ve yeniden, yerinden ayağa kalkmanın coşkusu buradan geliyor.

Kadınlarla sohbete nereden başlayacağımızı pek bilemesek de hepimizin tek gündemi bu yıkım ve talan olduğundan söz hep burada dolanıp duruyor. Kadınlar gün boyu evlerindeki yıkılmış duvarları, cam-çerçeveyi, talan edilmiş eşyalarını toparlamaya çalışıyor. Bazen öylesine hüznü ve bir an çaresizlik çöküyor ki omuzlarına, oturup ev denilen yıkıntıların önüne, "ne olacak" düşüncesiyle boğuşuyor. Kaç kadınla tam bu haldeyken söyleştik bilemiyoruz ama bir yıkıntının üzerinde "*Burası benim evimdi, ne anlatayım daha*" diyen kadın da çocuklarını geçindirmek için yıkıntılar arasından demir ve işe yarar birkaç eşya toplayıp satan kadın da, çatısı dursa da katları ve duvarları yıkılmış harabenin önünde iç geçiren kadın da aynı şeyi söylüyor: "*Allah bunu onların yanında bırakmasın!*"

Onların yanına bunu bırakmayacağımıza dair inanç ve dayanışmayla...